

“สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร”
ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๒/๒๕๖๑ ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑
SISBN

“พุทธสถานแห่งนี้จะเป็นสถาบัน ให้โอกาสทางการศึกษาและการปฏิบัติธรรม
แก่ศาสนิกชนทั่วไป เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณตามสติปัญญาของตนอย่างเหมาะสม
ด้วยความสมัครใจและเป็นอิสระ...”

ท่านเจ้าคุณพระราชวิสุทธิประชานาถ
ที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์

“พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์ ถือเป็นพุทธสถานแห่งเดียวในโลก
ที่เป็นศาสนสถานแห่งศิลปวัฒนธรรม”

ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง ศิลปินแห่งชาติ
ผู้ออกแบบและที่ปรึกษาด้านศิลปะพุทธศิลป์

“พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์ เป็นงานสถาปัตยกรรมที่เริ่มด้วยงานศิลปะ
ก่อนมาเป็นงานสถาปัตยกรรม”

รองศาสตราจารย์ วิเชษฐ์ สุวิสิทธิ์
ผู้ออกแบบและที่ปรึกษาด้านสถาปัตยกรรม

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์

๑. เพื่อสร้างสังฆเวฬุสถาน ๔ ตำบล ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงษ์
๒. เพื่อเป็นสถานปฏิบัติธรรมแก่พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศและทั่วโลก
๓. เพื่อเป็นที่พักศึกษาเรียนรู้และเป็นแหล่งศึกษาทางพุทธศาสนาอย่างครบวงจร
๔. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธ และแหล่งส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน ในจังหวัดลพบุรี
๕. เพื่อเป็นไปตามพุทธโอวาทที่ปรากฏว่า “ที่ใดมีธรรม ที่นั่นมีเรา และผู้ใดระลึกถึงพระองค์
พึงจาริกไปยังสังฆเวฬุสถานทั้ง ๔ นี้

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ 2/2561 ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2561

วารสารพุทธสถานฯ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ของปีนี้ด้วยคำริของท่านเจ้าคุณ พระราชวิสุทธิประชาณาถ เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุและประธานที่ปรึกษามูลนิธิ พุทธสถานฯ ได้เล็งเห็นถึงการเผยแผ่หลักการของพระพุทธศาสนาและกิจกรรม ของคณะสงฆ์ไทยในภาพรวม ตลอดถึงการดำเนินการในการก่อสร้างหรือความ คืบหน้าของโครงการฯ เพื่อให้จังหวัดลพบุรีเป็นส่วนหนึ่งของสังฆเวชนียสถาน ที่ ชาวพุทธจะได้มีโอกาสได้เข้าเรียนรู้ ศึกษาหลักธรรมคำสอน และนำไปปรับใช้ กับชีวิตประจำวัน

สังฆเวชนียสถานในเมืองไทยเราส่วนใหญ่ก็มีการจำลองมาจากประเทศ อินเดียและเนปาล หากเป็นที่รู้จักกันในเมืองไทยเราก็คือพุทธมณฑล จังหวัด นครปฐมและจังหวัดต่างๆ ของประเทศ สำหรับจังหวัดลพบุรีก็ได้มีการก่อสร้าง เป็นแห่งแรก ซึ่งในอนาคตจะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ครบวงจร

วารสารฉบับนี้ก็มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในทางพระศาสนา และ วันในเทศกาลในช่วงเดือนดังกล่าว

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการที่ปรึกษาและอำนวยการ

ท่านเจ้าคุณ พระราชวิสุทธิประชาณาถ (อลงกต ติกขปญโญ)

ประธานกรรมการมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พระครูภัทรปัญญาวุธ

บรรณาธิการบริหาร

นายเฉลิมพล พลमुख

กองบรรณาธิการ

นายประจักษ์ ทองสว่าง

คณะทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

สำนักงานโครงการ :

169 หมู่ 9 ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี 15120

โทรศัพท์. 036-771300-50 (อัตโนมัติ 50 คู่สาย)

โทรสาร. 036-771353 , 036-771349

อีเมล : sungway.111@gmail.com

เว็บไซต์ : www.srisuvarnabhumbuddhist.com

สารบัญ Contents

สมเด็จพระสังฆราช	๓
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10	๖
พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ พระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท)	๑๐
พุทธสังเขปนิยสถาน	๑๒
พาเที่ยววัดเสารทอง	๑๔
วันวิสาขบูชา	๑๖
วันสงกรานต์ วัดพระบาทน้ำพุ	๑๗
วันสงกรานต์	๒๓
ตำนานวันสงกรานต์	๒๕
กิจกรรมของคณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี	๒๗
เกิด แก่ เจ็บ ตาย	๒๘
ธรรมของท่านเจ้าคุณฯ	๓๐
ธรรมนำสุข «กรรมเลือกได้»	๓๔
ขอเชิญร่วมพิธีหล่อพระ	๓๕
กิจกรรมในไตรมาศถัดไป	๓๖

สมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
(เจริญ สุวฑฺฒโน)

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) (3 ตุลาคม พ.ศ. 2456 – 24 ตุลาคม พ.ศ. 2556) เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 19 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร ทรงดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ. 2532 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ถือเป็นสมเด็จพระสังฆราชที่มีพระชันษามากกว่าสมเด็จพระสังฆราชทุกพระองค์ในอดีต และเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์แรกของไทยที่มีพระชันษา 100 ปี สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2556 เนื่องจากติดเชื้อในกระแสพระโลหิต

📍 ผนะทรงพระเยาว์

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก มีพระนามเดิมว่า **เจริญ คชวัตร** ประสูติเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2456 เป็นบุตรคนโตของนายน้อย คชวัตร และนางกิมน้อย คชวัตร ชาวกาญจนบุรี พระองค์มีน้องชาย 2 คน ได้แก่ นายจำเนียร คชวัตร และนายสมุทร คชวัตร บิดาของพระองค์ป่วยเป็นโรคเนื้องอกและเสียชีวิตตั้งแต่พระองค์ยังเล็ก หลังจากนั้น พระองค์ได้มาอยู่ในความดูแลของนางกิมเฮ้ง หรือกิมเฮงซึ่งเป็นพี่สาวของนางกิมน้อยที่ได้ขอพระองค์มาเลี้ยงดู และนางกิมเฮ้งจึงตั้งชื่อหลานชายผู้นี้ว่า **“เจริญ”** พระชนกน้อย คชวัตร เป็นบุตรคนที่สามจากทั้งหมดสี่คนของเล็ก กับแดงอ้อม คชวัตร เป็นหลานปู่-หลานย่าของหลวงพิพิธภักดี ผู้เคยเป็นข้าราชการชาวกรุงเก่า กับนางจิ้นผู้ภริยาหลวงพิพิธภักดี เป็นหลานยายของท้าวเทพกระษัตรี ส่วนพระชนนี กิมน้อย หรือน้อย ซึ่งเคยเปลี่ยนชื่อเป็นแดงแก้วนั้น มีบิดาเป็นคนเชื้อสายจีนคือนายเฮงเล็ก แซ่ตัน กับมารดาเชื้อสายญวนชื่อนางทองคำ ครั้นนายเฮงเล็กถึงแก่กรรม นางทองคำจึงสมรสใหม่กับนายสุข รุ่งสว่าง มีบุตรด้วยกัน 4 คน

เมื่อพระชันษาได้ 8 ปี ทรงเข้าเรียนที่โรงเรียนประชาบาล วัดเทพสังฆาราม จนจบชั้นประถม 5 (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในปัจจุบัน)

เมื่อ พ.ศ. 2468 ในขณะที่มีพระชันษา 12 ปี หลังจากนั้น ทรงไม่รู้ว่าจะเรียนอะไรต่อและไม่รู้ว่าจะเรียนที่ไหน ทรงเล่าว่า **“เมื่อเยาว์วัยมีพระอัยยาคัยค่อนข้างฉลาด กลัวต่อคนแปลกหน้า และค่อนข้างจะเป็นคนติดบ้านที่อยู่ใกล้ชิดกันมาแต่ทรงพระเยาว์โดยไม่เคยแยกจากกันเลย”** จึงทำให้พระองค์ไม่กล้าตัดสินใจไปเรียนต่อที่อื่น

📍 บสรพชาและอุปสมบท

เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์นั้นทรงเจ็บป่วยออกแอดอยู่เสมอ โดยมีอยู่คราวหนึ่งที่ทรงป่วยหนักจนญาติๆ ต่างพากันคิดว่าคงไม่รอดแล้วและได้บ่นไว้ว่า ถ้าหายป่วยจะให้บวชเพื่อแก้บน แต่เมื่อหายป่วยแล้ว พระองค์ก็ยังไม่ได้บวช จนกระทั่งเรียนจบชั้นประถม 5 แล้ว พระองค์จึงได้ทรงบรรพชาเป็นสามเณรเพื่อแก้บนในปี พ.ศ. 2469 ขณะมีพระชันษาได้ 14 ปี ที่วัดเทพสังฆาราม โดยมีพระเทพมงคลรังษี (ดี พุทธิโชติ) เจ้าอาวาสวัดเทพสังฆาราม เป็นพระอุปัชฌาย์ และพระครูนิวาสมาจร (เหรียญ สุวณฺณโชติ) เจ้าอาวาสวัดศรีอุปการาม เป็นพระอาจารย์ให้สรณะและศีล

ภายหลังบรรพชาจำพรรษาอยู่ที่วัดเทพสังฆาราม 1 พรรษา และได้มาศึกษาพระธรรมวินัยที่วัดเสนาหา จังหวัดนครปฐม หลังจากนั้น พระเทพมงคลรังษี (ดี

พุทธโฆติ) พระอุปฌาย์ได้พาพระองค์ไปยังวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร และนำพระองค์ขึ้นเฝ้าถวายตัวต่อสมเด็จพระวชิรญาณวงศ์ เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร (ต่อมาคือสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์) เพื่ออยู่ศึกษาพระปริยัติธรรมในสำนักวัดบวรนิเวศวิหาร พระองค์ทรงได้รับฉายาจากสมเด็จพระสังฆราชว่า “สุวฑฺฒโน” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้เจริญดี” จนกระทั่งพระชันษาครบอุปสมบทจึงทรงเดินทางกลับไปอุปสมบทที่วัดเทวสังฆารามเมื่อ พ.ศ. 2476 ภายหลังจึงได้เดินทางเข้ามาจำพรรษา ณ วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร เพื่อทรงศึกษาพระธรรมวินัยและที่วัดบวรนิเวศวิหารนี้เองพระองค์ท่านได้เข้าพิธีอุปสมบทซ้ำในธรรมยุติกนิกายเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2476 (นับแบบปัจจุบันตรงกับ พ.ศ. 2477) โดยมีสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ เป็นพระอุปฌาย์ พระเทพเมธี (จู อิสสรญาโณ) เป็นพระกรรมวาจาจารย์

📍 การศึกษาพระปริยัติธรรม

พระองค์ทรงเริ่มเรียนพระปริยัติธรรมตามคำชักชวนของพระเทพมงคลรังษี (ดี พุทธโฆติ) พระอุปฌาย์ที่ตั้งใจจะให้พระองค์กลับมาสอนพระปริยัติธรรมที่วัดเทวสังฆาราม และจะสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมเตรียมไว้ให้ โดยพระอุปฌาย์นำพระองค์ไปฝากไว้กับพระครูสังวรวินัย (อาจ) เจ้าอาวาสวัดเสนหา เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2470 แล้วจึงเริ่มเรียนภาษาบาลีโดยมีพระเปรียญจากวัดมกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร เป็นอาจารย์สอน หลังจากนั้น จึงเดินทางมายังกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาพระปริยัติธรรมที่วัดบวรนิเวศวิหาร พระองค์ทรงสอบได้นักธรรมชั้นตรีได้เมื่อ พ.ศ. 2472 และทรงสอบได้นักธรรมชั้นโทและเปรียญธรรม 3 ประโยค ในปี พ.ศ. 2473

พระองค์ทรงตั้งพระทัยอย่างมากในการสอบเปรียญธรรม 4 ประโยค แต่ผลปรากฏว่าทรงสอบตก ทำให้ทรงรู้สึกท้อแท้และคิดว่า “คงจะหมดวาสนา

ในทางพระศาสนาเสียแล้ว” แต่เมื่อ

ทรงคิดทบทวนและไตร่ตรองดูว่าทำไมจึงสอบตก ก็ทรงตระหนักได้ว่าเหตุแห่งการสอบตกนั้น

เกิดจากความประมาท

โดยแท้ กล่าวคือ ทรงทำ

ข้อสอบโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบด้วยสำคัญผิดว่าตนรู้ดีแล้ว ทั้งยังมุ่งอ่านเฉพาะเนื้อหาที่เก็งว่าจะออกเป็นข้อสอบเท่านั้น ซึ่งพระองค์ทรงพบว่าป็นวิธีการเรียนที่ไม่ถูกต้องเพราะไม่ทำให้เกิดความรู้อย่างแท้จริง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้พระองค์สอบตก เมื่อพระองค์ทรงตระหนักได้ดังนี้แล้วจึงทรงเปลี่ยนมาใช้วิธีเรียนแบบสม่ำเสมอและทั่วถึง พระองค์จึงสอบได้ทั้งนักธรรมชั้นเอกและเปรียญธรรม 4 ประโยค ในปี พ.ศ. 2475

หลังจากนั้น พระองค์ทรงกลับไปสอนพระปริยัติธรรมที่โรงเรียนเทวานุกูล วัดเทวสังฆาราม เพื่อสนองพระคุณพระเทพมงคลรังษีเป็นเวลา 1 พรรษา แล้วจึงทรงกลับมาอยู่วัดบวรนิเวศวิหาร เพื่อทรงศึกษาพระปริยัติธรรมต่อไป โดยทรงสอบได้เปรียญธรรม 5 ประโยค โดยในระหว่างที่ทรงอยู่วัดบวรนิเวศวิหารนั้น พระองค์ก็ยังคงกลับไปช่วยสอนพระปริยัติธรรมที่วัดเทวสังฆารามอยู่เสมอ พระองค์ยังทรงศึกษาพระปริยัติธรรมอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งสอบได้เปรียญธรรม 9 ในปี พ.ศ. 2484

📍 การปฏิบัติหน้าที่ด้านคณะสงฆ์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงฉายภาพหมู่ร่วมกับคณะพระภิกษุสงฆ์วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อผนวช หลังจากที่ได้พระองค์สอบได้เปรียญธรรม 9 แล้ว พระองค์ทรงเริ่มงานอันเกี่ยวเนื่องกับคณะสงฆ์อีกมากมาย ซึ่งนอกเหนือจากเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมแล้ว พระองค์ยังเป็นผู้อำนวยการศึกษา

**“ความรัก”
ก็เช่นเดียวกับสิ่งทั้งปวง
คือเป็นอนัตตา
ไม่เป็นไปตามอำนาจ
ปรารถนาต้องการ
ของผู้ใดเลย**

สมเด็จพระญาณสังวร (เจริญ สุวฑฺฒโน)

ชีวิตมนุษย์นั้นมันมีสิ่ง
วันนี้สูงส่ง พรั่งพร้อมค้ำ
ไม่มีสิ่งใดแน่นอนหรือยั่งยืนได้เลย
หมั่นทำความดี
หรือสร้างบุญกุศลกันไว้ให้มากเกิด
แม้ยามที่ชีวิตตกต่ำ
ก็จะมีบุญกุศลหนุนนำ
ช่วยให้พ้นจากความมืดมิดได้
อย่างแน่นอน
บุคคลที่เป็นคนดีนั้น
ย่อมเป็นรักไปทั้งสามโลก

สำนักเรียนวัดบวรนิเวศวิหารซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาของภิกษุสามเณรทั้งแผนกธรรมและแผนกบาลี รวมทั้งทรงเป็นสมาชิกสังฆสภา โดยตำแหน่งในฐานะเป็นพระเปรียญ 9 ประโยค ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2488 พระองค์ทรงรับหน้าที่เป็นกรรมการสภาการศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง เป็นพระวินัยธรชั้นอุทธรณ์และรักษาการพระวินัยธรชั้นฎีกาในกาลต่อมา นอกจากนี้ ยังทรงเป็นเลขานุการในสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์อีกด้วยเมื่อมีพระชันษาได้ 34 ปี พระองค์ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ ชั้นสามัญ ที่พระโสภณคณาภรณ์ โดยพระองค์ได้รับเลือกจากสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ให้เป็นพระอภิบาลของพระภิกษุพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในระหว่างที่ผนวชเป็นพระภิกษุ และเสด็จประทับ ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อปี พ.ศ. 2499 ต่อมาได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ ชั้นธรรม ที่พระธรรมวราภรณ์ โดยราชทินนามทั้ง 2 ข้างต้นนั้นเป็นราชทินนามที่ตั้งขึ้นใหม่สำหรับพระราชทานแก่พระองค์เป็นรูปแรก

ในปี พ.ศ. 2504 พระองค์ได้รับตำแหน่งเป็นผู้รักษาการเจ้าคณะธรรมยุตภาคทุกภาคและเจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร ในปีเดียวกันนี้เองพระองค์ได้รับการสถาปนาที่ พระสาสนโสภณพระองค์เข้ารับตำแหน่งกรรมการมหาเถรสมาคมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506

และยังคงดำรงตำแหน่งมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนั้นยังได้ทรงนิพนธ์ผลงานทางวิชาการ เอกสาร และตำราด้านพุทธศาสนาไว้มากมาย

📍 สืบพระชนม์

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สืบพระชนม์เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2556 เวลา 19:30 นาฬิกา ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เนื่องจากติดเชื้อในกระแสพระโลหิต มีการเคลื่อนพระศพจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มายังตำหนักเพชร วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันศุกร์ที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2556 เวลา 12:15 นาฬิกา ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงสรงน้ำพระศพในวันเดียวกัน เวลา 17:00 นาฬิกา พระราชทานพระโกศกุดั่นใหญ่ภายใต้เศวตฉัตรสามชั้น พร้อมเครื่องประกอบพระเกียรติยศ และให้มีพิธีสวดพระอภิธรรมพระศพเจ็ดวัน

การนี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชทานเลื่อนชั้นยศพระโกศจากพระโกศกุดั่นน้อยเป็นพระโกศกุดั่นใหญ่ตั้งแต่วันแรกที่สืบพระชนม์ ครั้นถึงวาระพระราชทานเพลิงพระศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเลื่อนจากพระโกศกุดั่นใหญ่เป็นพระโกศทองน้อย และพระราชทานฉัตรลาดเหลือง 5 ชั้น กางกั้นพระโกศในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพระหว่างวันที่ 15-17 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ซึ่งถือเป็นกรณีพิเศษ เพราะยังไม่เคยปรากฏการพระราชทานเลื่อนพระโกศถึงสองครั้งมาก่อน

ที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี
<https://th.wikipedia.org>

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงเป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันที่ 28 ก.ค. 2495 ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต ได้รับพระราชทานพระนามว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ

ทรงมีพระเชษฐภคินี คือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี และ**พระขนิษฐา 2 พระองค์** คือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนาขึ้นเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. 2515 ขณะนั้นทรงเจริญพระชนมายุ 20 พรรษา นับเป็นกระบวนการสืบราชสันตติวงศ์ที่ชัดเจนตามกฎหมายเถียรบาลว่าด้วยการสืบสันตติวงศ์

การศึกษา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพย
วรางกูร ทรงเริ่มการศึกษาที่โรงเรียนจิตรลดา แล้วเสด็จ
พระราชดำเนินไปทรงศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา
ที่โรงเรียนคิงส์มีด แคว้นซัสเซกส์ และศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาที่โรงเรียนมิลฟีลด์ แคว้นซอมเมอร์เซท
สหราชอาณาจักร

หลังจากนั้น ทรงศึกษาต่อวิชาทหารที่โรงเรียนคิงส์
นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ทรงสำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีสาขาอักษรศาสตร์ ด้านการทหาร จากมหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย

หลังจากทรงสำเร็จการศึกษาได้เสด็จฯ นิวัติประเทศไทย ทรงศึกษาต่อสาขาวิชานิติศาสตร์รุ่นที่ 2
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ทรงผนวช

วันที่ 6 พ.ย. 2521 ทรงผนวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ณ พระอุโบสถวัด
พระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระสังฆราช วาสนมหาเถร วัดราชบพิธ เป็น
พระราชอุปัชยาจารย์ ถวายพระสมณนามว่า วชิราลงกรโณ ประทับ
ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อครบ 15 วัน ทรงลาผนวช

พระราชกรณียกิจ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์มาโดยตลอด เพื่อแบ่งเบาพระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทั้งในการพระราชพิธีสำคัญ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่เกษตรกรไทย และพระราชพิธีทางศาสนาต่างๆ

นอกจากนี้ได้โดยเสด็จสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินไปแปรพระราชฐานประทับแรมตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย โดยทรงติดตามความก้าวหน้าด้านการชลประทาน การสร้างเขื่อนต่างๆ และพระราชทานแนวพระราชดำริให้กรมชลประทานแก้ปัญหาตามที่ชาวบ้านกราบทูลส่งให้ราษฎรมีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างอุดมสมบูรณ์และช่วยบรรเทาปัญหาอุทกภัยในฤดูฝน

ด้านการแพทย์และสาธารณสุข สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูรทรงตระหนักว่าสุขภาพพลานามัยอันดีของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างสรรค์ทรัพยากรบุคคล จึงทรงสนพระราชหฤทัยในการประกอบพระราชกรณียกิจ เช่น เมื่อรัฐบาลได้น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช 21 แห่งทั่วประเทศ พระองค์ก็ได้ทรงพระอุตสาหะเสด็จฯ ไปทรงประกอบพิธีเปิดโรงพยาบาลทุกแห่งและทรงเยี่ยมโรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งพระราชทานพระราชทรัพย์สนับสนุนให้มีอุปกรณ์การแพทย์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย

ด้านการศึกษา ทรงพระกรุณาพระราชทานพระราชทรัพย์ร่วมสนับสนุนให้กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาในถิ่นทุรกันดาร 6 แห่ง ทรงรับโรงเรียนไว้ในพระราชูปถัมภ์ พระราชทานวัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่

ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ และในการอุดมศึกษา พระองค์ได้ทรงพระกรุณาเสด็จฯ แทนพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่างๆ

ทรงจัดตั้งโครงการทุนการศึกษาพระราชทานด้วยทรงมีพระราชปณิธานในการสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนไทย และในปี 2553 มีพระราชดำริให้จัดตั้งมูลนิธิทุนการศึกษาพระราชทาน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารขึ้น โดยทรงดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ซึ่งที่ผ่านมานักเรียนทุนพระราชทานทุกรุ่นเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีอัตราสูงกว่าร้อยละ 97 โดยผู้ได้รับทุนพระราชทานไม่มีภาระผูกพันที่ต้องใช้ทุนคืน และเมื่อจบการศึกษา ทรงเปิดโอกาสให้สมัครเข้าถวายงานเป็นข้าราชการบริพารในพระองค์ได้ตามความสมัครใจ

ด้านสังคมสงเคราะห์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูรทรงพระกรุณาห่วงใยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนที่ด้อยโอกาส ได้เสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมชุมชนแออัดของกรุงเทพฯ หลายแห่ง เช่น ชุมชนแออัดพระโขนง เขตคลองเตย เขตยานนาวา พระราชทานพระราชทรัพย์สนับสนุนโครงการของชุมชน เช่น โครงการพัฒนาเด็กเล็กที่ขาดแคลน โครงการปราบปรามยาเสพติด

ด้านการต่างประเทศ ทรงเสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถไปทรงเยือนมิตรประเทศทั่วทุกทวีป เช่น ประเทศอิตาลี สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น อิหร่าน เนปาล สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา สาธารณรัฐเปรู ออสเตรเลีย สิงคโปร์ นอกจากนี้จะมุ่งเจริญสัมพันธไมตรีแล้ว ยังทรงสนพระราชหฤทัยในการทอดพระเนตรและศึกษากิจการต่างๆ ที่จะทรงนำประโยชน์มาใช้ในการพัฒนาประเทศไทย เช่น เสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมชมกิจการทหาร ศิลปวัฒนธรรม อุตสาหกรรมและความเป็นอยู่ของประชาชน

ด้านเกษตรกรรม ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อส่งเสริมกิจการด้านเกษตรกรรม เช่น เสด็จฯ แทนพระองค์ในการพระราชพิธีพืชมงคล

ด้านพระศาสนา ทรงเสด็จฯ แทนพระองค์ไปปฏิบัติพระราชกรณียกิจทางศาสนาเป็นประจำสม่ำเสมอ เช่น ทรงเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ณ วัดพระศรีรัตนศาสดารามตามฤดูกาล รวมถึงการเสด็จพระราชดำเนินไปในการพระราชทานถ้วยรางวัล การทดสอบการอ่านเชิญพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานระดับประเทศ

ด้านการศึกษา ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจทั้งในผู้แทนพระองค์ และในส่วนของพระองค์เอง เช่น พระราชทานไฟพระฤกษ์กฐินาเยวชนแห่งชาติ พระราชทานพระราชวโรกาสให้นักกีฬาไทยเข้าเฝ้าทูลละอองพระบาทรับพระราชทานรางวัลนักกีฬายอดเยี่ยม

ด้านการทหาร ทรงสนพระราชหฤทัยในวิทยาการด้านการทหารมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ นอกจากทรงรับการศึกษาด้านการทหารจากประเทศออสเตรเลียแล้ว ยังทรงพระวิริยะอุตสาหะเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะในด้านวิทยาการการบิน ทรงรับราชการทหารมาโดยตลอดตั้งแต่วันที่ 9 ม.ค. 2518 และทรงดำรงพระยศทางทหารของ 3 เหล่าทัพ คือ พล.อ. พล.ร.อ. พล.อ.อ. โดยทรงเข้าร่วมปฏิบัติการรบในการต่อต้านการก่อการร้ายในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งการคุ้มกันพื้นที่ในบริเวณรอบค่ายผู้พลพชาวกัมพูชาที่เขาล้าน จ.ตราด อีกทั้งยังเสด็จพระราชดำเนินไปในพิธีการด้านทหาร อาทิ งานวันราชวัลลภ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานับประการด้วยความวิริยะอุตสาหะ มุ่งมั่นตั้งใจอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย พระราชกรณียกิจน้อยใหญ่ ทั้งที่ทรงปฏิบัติแทนพระองค์และทรงปฏิบัติในส่วนพระองค์เองล้วนเป็นไปเพื่อประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและเพื่อประชาชนชาวไทยได้มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน

หมายเหตุ: ข้อมูลส่วนหนึ่งจากหนังสือ 50 พรรษามหาวชิราลงกรณ จัดทำโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตีพิมพ์เมื่อปี 2545

ที่มา : Thai PBS News
<https://news.thaipbs.or.th>

พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

พระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท)

ชีวิตในร่มกาสาวพัสตร์

เมื่ออายุ ๑๓ ปี หลังจากลาออกจากโรงเรียนประถมศึกษา โยมบิดาได้นำไปฝากกับเจ้าอาวาส และได้บรรพชา เป็นสามเณร เมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ โดยมีท่านพระครูวิจิตรธรรมภาณี (พวง) อดีตเจ้าอาวาส วัดมณีวนาราม อุบลราชธานี เป็นอุปัชฌาย์ ท่านได้บรรพชาเป็นเวลา ๓ ปี แล้วจึงได้ลาสิกขาบทมาช่วยบิดามารดาทำไร่ทำนา เมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ได้อุปสมบท เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒ เวลา ๑๓.๕๕ น. ณ พัทธสีมา วัดก่อโน ตำบลธาตุ อำเภวารินชำราบ อุบลราชธานี

ศึกษาปริยัติธรรม

พระชา สุภทฺโท ท่านมีจิตใจรักชอบทางธรรม เมื่อสอบนักธรรมตรีได้แล้ว ก็มุ่งมั่นที่จะเรียนปริยัติธรรมให้สูงสุด จึงทุ่มเทให้การศึกษาทั้งนักธรรมและบาลี โดยผ่านสำนักต่างๆ มากมายจนในที่สุดก็สอบนักธรรมได้ครบตามหลักสูตร คือ สอบนักธรรมชั้นโทได้ในสำนักของ พระครูอรรถธรรมวิจารณ์ สอบนักธรรมชั้นเอกได้ในสำนักวัดบ้านก่อนนอกถิ่นเกิด

การปฏิบัติธรรม

ท่านได้ออกธุดงค์และศึกษาหาแนวทางปฏิบัติในสำนักต่างๆ ผ่านอาจารย์ก็มากมาย เช่น ที่สำนักของหลวงพ่อกา วัดเขาวงกต จ.ลพบุรี และพระอาจารย์ชาวกัมพูชาที่เป็นพระธุดงค์ซึ่งได้พบกันที่วัดเขาวงกต หลวงปู่กินรี อาจารย์คำดี หลวงปู่ทองรัตน์ พระอาจารย์มั่น เป็นต้น ท่านออกธุดงค์ปฏิบัติธรรมต่อไปเรื่อยๆ โดยยังดำรงสมณเพศเป็นพระมหานิกายอยู่ตลอดเวลา จนในที่สุดได้รับอาราธนาจาก โยมมารดาและพี่ชาย เพื่อกลับไปโปรดสัตว์ที่บ้านเกิด เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ได้ดำเนินการสร้างวัดป่าขึ้น ซึ่งเรารู้จักในปัจจุบัน คือ วัดหนองป่าพง ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดนี้มาโดยตลอด

หลวงพ่อกา สุภทฺโท เป็นลูกอีสาน โดยกำเนิด ท่านเกิดที่จังหวัดอุบลราชธานี บ้านก่อ เมื่อวันศุกร์ ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๔๖๑ แรม ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีมะเมีย บิดาชื่อนายมา ช่วงโชติ มารดาชื่อนางพิมพ์ ช่วงโชติ ท่านเป็นบุตรคนที่ ๕ จำนวนพี่น้องร่วมมารดา ๑๐ คน ท่านเป็นคนช่างพูด และมีลักษณะผู้นำมาตั้งแต่เด็กๆ ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของท่าน คือ ความรักสันติ ไม่มีเรื่องราวทะเลาะเบาะแว้งกับใคร ตรงกันข้ามเมื่อเพื่อนฝูงมีปัญหาขัดใจกัน ท่านจะเป็นผู้ไกล่เกลี่ยคลี่คลายให้เรียบร้อย และประกอบกับปกติท่านเป็นคนมีน้ำใจโอบอ้อมอารี ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคนเสมอ เพื่อนๆ ก็เลยเกรงใจ

หลวงพ่อกาเติบโตขึ้นมาในบรรยากาศอบอุ่นและมั่นคง ครอบครัวจัดว่ามีฐานะมั่งคั่ง ครอบครัวหนึ่งในหมู่บ้าน และมักสงเคราะห์ผู้ยากจนกว่าในยามข้าวยากหมากแพงอยู่เสมอ ตัวท่านเองเป็นเด็กที่มีกำลังวังชากระฉับกระเฉง ว่องไว ประกอบกับท่านเป็นคนขยันไม่อยู่นิ่ง จึงสามารถช่วยงานในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่อายุยังน้อย งานหลักที่เด็กชายชาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ มีอยู่ ๒ อย่าง คือ งานเลี้ยงควายและดูแลไร่ยาสูบ แต่งานหนักคืองานในไร่ยาสูบ ซึ่งมีถึง ๔ - ๕ ไร่ ปีหนึ่งๆ ต้องรดน้ำพรวนดิน ดูแลเก็บเกี่ยวจนได้ผลผลิตเป็นยาสูบ ซึ่งใช้แลกเปลี่ยนกับผลผลิตอย่างอื่น เช่น อาหารและสิ่งของเครื่องใช้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง

การรณภาพ

เมื่ออายุย่างสู่วัย ๖๐ หลวงพ่อก็มีอาการ ผิดปกติทางร่างกาย เริ่มจากรู้สึกว่า ร่างกายโง่งน การทรงตัวไม่ค่อยดี มีอาการปวดเมื่อยบริเวณต้นคอ จนกระทั่งกลางเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๒๔ อาการ อาพาธของหลวงพ่อบทรุดลงอีก ศิษย์จึงกราบนิมนต์ ท่านไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ ขณะนั้นหลวงพ่อยังพอเดินเองได้ แต่ต้องพยุงบ้าง ผลการตรวจของแพทย์พบว่า ช่องภายในสมองมี ขนาดโตผิดปกติกว่าปกติ เป็นโรคน้ำไขสันหลังสมองคั่ง คณะแพทย์จึงได้ทำการผ่าตัด อาการดีขึ้นนิดหน่อย แต่ความจำไม่ค่อยดี เมื่อกลับมาถึงวัดหนองป่าพง อาการกลับแย่ลง ต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ลูกศิษย์จึงนิมนต์ท่านเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดเกล้าฯ รับหลวงพ่ไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์ ผลการตรวจแพทย์ได้วินิจฉัยอาการป่วยของท่านว่า มีสาเหตุมาจากเนื้อสมองเสื่อมจากเส้นเลือดอุดตัน และเนื้อสมองตายเป็นหย่อมๆ รวมทั้งเป็นเบาหวาน ด้วย อาการทั่วไปไม่ดีขึ้น หลังจากพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลนานถึง ๕ เดือน **ท่านพระอาจารย์ เลี่ยม จิตฺตมโณ** (รักษาการเจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง ขณะนั้น) จึงตัดสินใจนิมนต์หลวงพ่อกลับวัดหนองป่าพง หลวงพ่อได้เข้าพักในกุฏิพยาบาล ซึ่งสร้างขึ้นด้วย พระราชทรัพย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และคณะศิษย์ได้ร่วมสมทบโดย เสด็จพระราชกุศล อาการของหลวงพ่อก็มีแต่ทรุดกับ ทรุดเรื่อยมา จนกระทั่งเช้ามีดวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๕ เวลา ๐๕.๒๐ น. หลวงพ่อได้ละสังขาร ไปด้วยอาการสงบ ภายในกุฏิพยาบาล ท่ามกลาง ความเศร้าสลดของบรรดาลูกศิษย์

คำสอน

คำสอนของหลวงปู่ชาทั้งหมด สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. จุดหมาย เช่น มรรค ผล นิพพาน พันทุกซ์
๒. เนื้อหา เช่น ศีล สมาธิ ปัญญา
๓. วิธีการ เช่น สมถ วิปัสสนา
๔. กลวิธี เช่น มองเข้าหาตัว ดูธรรมชาติ เปรียบเทียบกับธรรมชาติ ทำให้ดู แล้วรู้ตาม

หยุดชั่ว มั่นกดี

- การไม่กระทำความชั่วนั้นมันเลิศที่สุด บางคนบางคราว โกรธมันก็ให้ได้ มั่นกดีแจกได้
- แต่ว่าจะพยายามสอนให้มันหยุดเป็นโจรนั้นนะ มันยากที่สุด
- การจะละความชั่วไม่กระทำความผิดมันยาก การทำบุญ โกรธมันก็ได้ มันเป็นปลายเหตุ
- การไม่กระทำความชั่วทั้งหลายทั้งปวงนั้นนะ เป็น ต้นเหตุ

นอกเหตุเหนือผล

- พระพุทธองค์ท่านทรงสอนว่าให้ “นอกเหตุเหนือผล” ไม่ว่าจะทำอะไร
- ปัญญาของท่านให้นอกเหตุเหนือผล ให้นอกเกิดเหนือตาย นอกสุขเหนือทุกข์
- ลองคิดตามไปซื่อๆพิจารณาไปตาม คนเราเคยอยู่ในบ้าน พอหนีจากบ้านไปไม่มีที่อยู่ไม่รู้จะทำอย่างไร
- เพราะเรามันเคยอยู่ในภพ อยู่ในความยึดมั่นถือมั่นเป็นภพ

ที่มา : สุขใจ.คอม จาก <http://www.sookjai.com>
: วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>

พุทธสังเวชนียสถาน

วันนี้..... ๑ ใน ๔ พุทธสังเวชนียสถานที่มีความสำคัญยิ่งของชาวพุทธทั่วโลก คือเป็นสถานที่ประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะผู้ซึ่งต่อมาตรัสรู้เป็นพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งอยู่ที่อำเภอไภรวา แคว้นอูธ ประเทศเนปาล เป็นพุทธสังเวชนียสถาน ๔ ตำบลเพียงแห่งเดียวที่อยู่นอกประเทศอินเดีย เดิมเป็นสวนป่าสาธารณะหรือวนอุทยานที่ร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อน

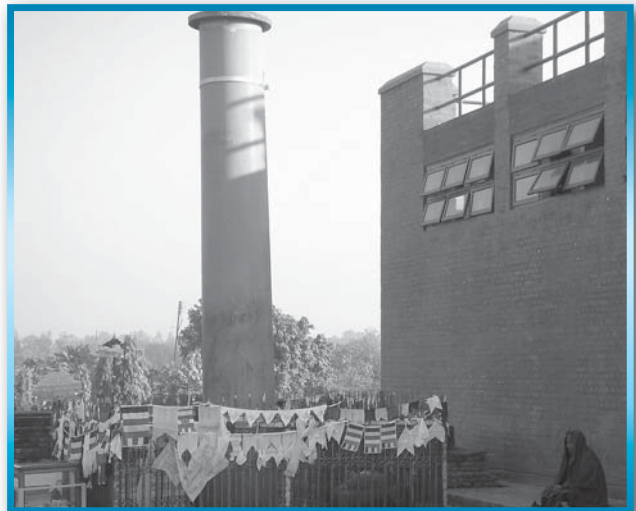
ลุมพินีวันในสมัยพุทธกาล

ในสมัยพุทธกาลลุมพินีวันตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างเมืองกบิลพัสดุ์กับเมืองเทวทหะ ในแคว้นสักกะ บนฝั่งแม่น้ำโรहिणी หลังจากพระพุทธรูปปรินิพพานแล้ว พระเจ้าอโศกมหาราชได้โปรดให้สร้างเสาหินขนาดใหญ่มาปักไว้ตรงบริเวณที่ประสูติ เรียกว่า เสาอโศก ที่จารึกข้อความเป็นอักษรพราหมีว่าพระพุทธรูปประสูติที่ตรงนี้

ลุมพินีวันหลังพุทธปรินิพพาน

หลังพุทธปรินิพพาน กษัตริย์ซึ่งได้รับส่วนแบ่งแห่งพระบรมสารีริกธาตุ ได้นำพระบรมสารีริกธาตุมาบรรจุไว้ในสถูปแห่งหนึ่ง ไม่ไกลจากลุมพินีวันนับจวบจนพุทธศักราชได้ ๒๙๔ ปี พระเจ้าอโศกมหาราชได้เสด็จนมัสการพุทธสังเวชนียสถานทั่วทั้งชมพูทวีป พร้อมด้วยพระโมคคัลลีบุตรติสสเถระ (หรือพระอุปัฏฐก) ได้เสด็จมานมัสการ ณ ลุมพินีวัน พระองค์โปรดฯ ให้พระโมคคัลลีบุตรติสสเถระนำทางและชี้จุดที่เจ้าชายสิทธัตถะประสูติ แล้วทรงสร้างอาราม พระเจดีย์และเสาศิลาจารึกไว้เป็นสัญลักษณ์ว่า ลุมพินีวันนี้มีความสำคัญอย่างไร ซึ่งเสาศิลาหินทรายของพระเจ้าอโศกยังคงตั้งอยู่ ณ ที่เดิมจนถึงปัจจุบัน

หลังจากยุคของพระเจ้าอโศกมหาราช เรื่องราวของลุมพินีวันได้หายไปจากหน้าประวัติศาสตร์ของ

พระพุทธศาสนาเกือบ ๗๐๐ ปี โดยไม่ปรากฏหลักฐานเอกสารที่สามารถสืบค้นถึงความเป็นไปของลุมพินีวัน ในช่วงนี้ได้ จนในประมาณ พ.ศ. ๙๐๐ สมณะฟาเทียน ได้เดินทางจากประเทศจีนมาถึงลุมพินีวัน ท่านได้กล่าวไว้สั้นๆ เพียงว่าได้พบบ่อสงรงสนาน และระบุที่ตั้งของลุมพินีวันว่าอยู่ไกลจากกรุงกบิลพัสดุ์ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๑๔-๑๖ กิโลเมตร

ต่อมา ในปี พ.ศ. ๑๑๘๑ สมณะเฮียนจั้ง หรือ พระถังซำจั๋ง ได้เดินทางมาถึงลุมพินีวัน โดยได้จดบันทึก

ระบุที่ตั้งสถานที่ต่างๆ ในลุมพินีวันไว้คร่าวๆ ท่านได้กล่าวถึงบ่อสงรงสนาน ซึ่งคงเป็นบ่อเดียวกับ ที่สมณะพาเหียนกล่าวไว้ในบันทึก ซึ่งบ่อนี้ยังคงมีอยู่มาจนปัจจุบัน และกล่าวว่าไม่ไกลจากบ่อนั้นไปประมาณ ๒๔ ก้าว มีต้นสาละต้นหนึ่ง เชื่อกันว่าเป็นจุดที่เจ้าชายสิทธัตถะ ประสูติ จากจุดนั้นไปทางใต้มีเจดีย์องค์หนึ่ง เชื่อกันว่าเป็นจุดที่พระอินทร์เสด็จจากสวรรค์ลงมาต้อนรับพระราชโอรสที่ประสูติใหม่ ไกลๆ กันมีเจดีย์อีกสี่องค์ ที่สร้างไว้เพื่อถวายแก่ท้าวจตุโลกบาล ที่ทำหน้าที่ถวายอภิบาลพระโอรสประสูติใหม่ และใกล้กันนั้นมีเสาโอศุกรูปสิงห์ประดิษฐานอยู่บนยอด

จวบจน พ.ศ. ๒๔๓๘-๒๔๓๙ เซอร์อเล็กซานเดอร์ คันทิงแฮม และคณะ ได้ค้นพบเสาศิลาพระเจ้าอโศกซึ่งถูกฝังดินไว้เดิมเชื่อว่าเสานี้สูงถึง ๗๐ ฟุต แต่ในตอนที่ยุดพบนั้น วัดส่วนสูงของเสาได้เพียง ๒๖ ฟุต ๖ นิ้ว โดย ๘ ฟุต ๖ นิ้ว ฝังอยู่ในดิน โผล่พ้นดินขึ้นมาเพียง ๑๘ ฟุต วัดเส้นรอบวงของเสาได้ ๗ ฟุต พบจารึกเป็นอักษรพราหมี ระบุว่าที่แห่งนี้คือสถานที่เจ้าชายสิทธัตถะประสูติ จากนั้นจึงเริ่มมีการขุดค้นทางโบราณคดี โดยพบซากปรักหักพังจำนวนมาก ซากสถูปกว่า ๕๐ องค์ และซากวิหารอาราม มีอายุตั้งแต่สมัยราชวงศ์โมริยะ ราชวงศ์คุงคะ ราชวงศ์กุษาณะ และสมัยคุปตะ (ประมาณ พ.ศ. ๓๐๐ - พ.ศ. ๙๕๐)

แหล่งที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>
: ไทยรัฐออนไลน์ จาก <https://www.thairath.co.th>

ลุมพินีวันในปัจจุบัน

ปัจจุบันลุมพินีวัน อยู่ในเขตประเทศเนปาล ติดชายแดนประเทศอินเดียทางเหนือเมืองโคราฆปุระ ห่างจากเมืองติเลาราโกต (หรือ นครกบิลพัสดุ์) ทางทิศตะวันออก ๑๑ กิโลเมตร และห่างจากสิทธารถนคร (หรือ นครเทวทหะ) ทางทิศตะวันตก ๑๑ กิโลเมตร ซึ่งถูกต้องตามตำราพระพุทธรศาสนาที่กล่าวว่าลุมพินีวัน สถานที่ประสูติ ตั้งอยู่ระหว่างเมืองกบิลพัสดุ์และเมืองเทวทหะ มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ ทางการศึกษาสถานที่นี้ว่า รุมมินเด มีสภาพเป็นชนบท มีผู้อาศัยอยู่ไม่มาก มีสิ่งปลูกสร้างเป็นพุทธสถานเพียงเล็กน้อย ลุมพินีวันได้รับการยกย่องจากองค์การยูเนสโกให้เป็นมรดกโลก ประเภทมรดกทางวัฒนธรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐

ลุมพินี อยู่ใต้การดูแลของ Lumbini Development Trust หรือกองทุนพัฒนาลุมพินี ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลเนปาล ให้เป็นผู้ดูแลสวนลุมพินี ภายในอุทยานแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน หลักๆ คือ เขตสวนลุมพินีวัน ซึ่งเป็นอาณาบริเวณโบราณสถาน ประกอบไปด้วยสถานที่สำคัญๆ หลายแห่ง คือ สระโบกขรณี เสาศิลาจารึกพระเจ้าอโศกมหาราช มายาเทวีวิหาร และส่วนที่เป็นเจดีย์กับสังฆาราม เขตวัดนานาชาติ ซึ่งเป็นที่ตั้ง ของวัดต่างๆ มีคลองคั่นกลางระหว่างเกรวาทกับมหายาน โดยในส่วนของเกรวาท ประกอบด้วยวัดพม่า วัดศรีลังกา วัดไทย วัดแม่ชีเนปาล และสำนักวิปัสสนา ส่วนของมหายาน ประกอบด้วย วัดเกาหลี วัดจีน วัดทิเบต วัดเวียดนาม วัดชาวพุทธฝรั่งเศส วัดญี่ปุ่น และสำนักวิปัสสนาปัญฑิตาราม และสุดท้าย คือ เขตลุมพินีใหม่ ซึ่งเป็นสถานที่พัก บริเวณรอบนอก มีโรงแรม ร้านอาหาร และที่พักให้บริการผู้แสวงบุญอยู่หลายแห่ง

วัดเสาชิงช้า

วัดเสาชิงช้า เป็นวัดเก่าแก่แห่งหนึ่งของจังหวัดลพบุรี ตั้งอยู่ติดถนนฝรั่งเศส (Rule de France) ตรงข้ามตลาดสดเทศบาลเมือง ลพบุรี ด้านหลังใกล้กับท่าขุนนางริมแม่น้ำลพบุรี ทิศเหนือ ใกล้กับบ้านหลวง รับราชทูตทิศใต้ใกล้กับพระนารายณ์ ราชินีเวสต์เดียม แยกเป็น ๒ วัด คือ วัดรวก และวัดเสาชิงช้าพระยาโบราณราชธานินทร์ (พร เทชะคุปต์) สมุหเทศาภิบาลมณฑลอยุธยา ได้รายงาน กราบทูลเสนอความเห็น ต่อสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสเมื่อคราวเสด็จตรวจการคณะสงฆ์ในมณฑลอยุธยาว่า วัดรวกมีโบสถ์ ส่วนวัดเสาชิงช้ามีวิหารสมควรจะรวมเป็นวัดเดียวกัน ทรงดำริเห็นชอบให้รวมกันและให้เรียกชื่อว่า **วัดเสาชิงช้า** เป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่ครั้งโบราณซึ่งกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงสันนิษฐานว่า พระวิหารหลวงและพระประธานเป็นฝีมือช่างแบบ สมัยกรุงศรีอยุธยาอย่างน้อยคงสร้างมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช วัดเสาชิงช้าตั้งอยู่บนเนินดินที่สูงกว่าที่อื่นๆ และตั้งอยู่ใจกลางเมืองลพบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕ ไร่ ๑ งาน โดยรอบวัดมีถนนเข้าวัดทั้งสี่ด้าน

โบราณสถานที่น่าสนใจ

วิหารหลวง

เป็นวิหารที่สร้างมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา เป็นวิหารที่มีขนาดใหญ่ศิลปะอยุธยา เป็นที่ประดิษฐาน หลวงพ่อโต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๓ วา สูง ๔ วา ๒ ศอก ถือเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองลพบุรี มาช้านาน บริเวณของผนังพระวิหารเจาะเป็นช่อง ชุ่มโค้ง ประดิษฐานพระพุทธรูปลักษณะต่างๆ ส่วนพระประธานในพระอุโบสถเป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องปางห้ามสมุทร

พระเจดีย์

ตั้งอยู่ระหว่างพระวิหารหลวงกับศาลาการเปรียญ มีมาแต่ครั้งโบราณ เป็นเจดีย์ก่ออิฐถือปูนฐาน ๘ เหลี่ยม กว้าง ๙ วา สูง ๑๗ วา ตรงกลางเหนือฐานขึ้นไปมีซุ้มประดิษฐานพระพุทธรูปซุ้มละ องค์ ๘ ซุ้ม เหนือขึ้นไปเป็นทรงลังกา

หอระฆัง

ก่ออิฐถือปูน ฐานกว้าง ๒ วา สูง ๕ วา (แต่เดิมมี ๓ หอ ลักษณะเหมือนกัน แต่ถูกรื้อไป หอ คือ หอทิศเหนือพระวิหารและกลางวัด ส่วนระฆังนำไปแขวนที่หอรฆังใหม่ หน้าศาลาการเปรียญ ๒ ใบ) คงเหลืออยู่หอเดียว เข้าใจว่าสร้างรุ่นเดียวกับพระวิหารหลวง

พระอุโบสถ

พระอุโบสถมีใบเสมา ๒ ชั้น เป็นหินทราย สลักลวดลายแบบสมัยกรุงศรีอยุธยา และเคยได้รับการบูรณะเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๐ เพราะถูก ไฟไหม้ ได้เทศอนกริตเสริมเหล็กบนทั้งหลัง พระประธานภายในพระอุโบสถเป็นพระพุทธรูปยืนทรงเครื่องปางห้ามสมุทร เนื้อใน องค์พระเป็นศิลาทราย มีรูปปั้นหุ้มไว้ เป็นฝีมือช่างสมัยกรุงศรีอยุธยา

สิ่งของพระราชทาน

๑. ตู้พระไตรปิฎก และพระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐรัชกาลที่ ๕ พระราชทาน
๒. ธรรมาสันชั้นตรี รัชกาลที่ ๖ พระราชทานงานถวายพระเพลิงรัชกาลที่ ๕
๓. พระบรมรูปหล่อยืนในรัชกาลที่ ๕ ทรงเครื่องจอมพลทหารบก

เจ้าอาวาสวัดเสาชิงช้า ทั้งสมัยกรุงศรีอยุธยาและรัตนโกสินทร์ ไม่มีหลักฐานปรากฏ สำหรับเจ้าอาวาสตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ จนถึงปัจจุบันมีดังนี้

๑. ท่านเจ้าอยู่
๒. พระครูสังฆการวาทะ (ชื่น)
๓. พระครูสังฆการวาทะ (เล็ก)
๔. พระสังฆการวาทะ (เนียม) (พระราชาคณะ) ผู้กำกับการคณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี (พ.ศ. ๒๔๕๗-๒๔๗๘)
๕. พระธรรมารามมณี (ขุน) (พระราชาคณะ) ป.ธ ๖ เจ้าคณะจังหวัดลพบุรี (พ.ศ. ๒๔๗๘-๒๕๐๖)
๖. พระราชวรณเวที (คล้าย) ป.ธ ๖ (พระราชาคณะชั้นราช) เจ้าคณะจังหวัดลพบุรี (พ.ศ. ๒๕๐๖-๒๕๑๓)
๗. พระธรรมมหาวิธานวัตร (สงวน โฆษโก) ป.ธ (พระราชาคณะชั้นธรรม) ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดลพบุรี (พ.ศ. ๒๕๑๓- ๒๕๕๔)
๘. พระราชปัญญาโมลี (สมพร(ต่วน) คันทาโร) ป.ธ.๖ (พระราชาคณะชั้นราช) รองเจ้าคณะจังหวัดลพบุรี (พ.ศ. ๒๕๕๔-ปัจจุบัน)

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>
ไปด้วยกัน.คอม จาก <http://www.paiduaykan.com>

วันวิสาขบูชา

วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖

วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับพุทธศาสนิกชนทั่วโลก เพราะเป็นวันคล้ายวันที่เกิดเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า และเป็นจุดเริ่มต้นของศาสนาพุทธคือ การประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยทั้งสามเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ หรือวันเพ็ญเดือนวิสาขะ ชาวพุทธจึงถือว่าเป็นวันที่รวมเกิดเหตุการณ์อัศจรรย์ยิ่ง และเรียกการบูชาในวันนี้ว่า **“วิสาขบูชา”** ย่อมาจาก **“วิสาขปุณณมีบูชา”** แปลว่า **“การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ”** ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ ตามปฏิทินจันทรคติของไทย และมักตรงกับเดือนพฤษภาคมหรือมิถุนายนตามปฏิทินจันทรคติ

เหตุการณ์ทั้งหมดได้เกิดขึ้นเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีก่อน ณ ดินแดนที่เรียกว่าชมพูทวีปในสมัยพุทธกาล โดยเหตุการณ์แรก เมื่อ ๘๐ ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น **“วันประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะ”** ณ ไร่ส้มสาละพฤกษ์ ในพระราชอุทยานลุมพินีวัน และเหตุการณ์ต่อมา เมื่อ ๔๕ ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น **“วันที่เจ้าชายสิทธัตถะได้บรรลुพระสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”** ณ ไร่ส้มโพธิ์พฤกษ์ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม (อยู่ในเขตประเทศอินเดียในปัจจุบัน) และเหตุการณ์สุดท้าย เมื่อ ๑ ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น **“วันเสด็จดับขันธปรินิพพานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”** ณ ไร่ส้มสาละพฤกษ์ในสาลวโนทยาน พระราชอุทยานของเจ้ามัลละ เมืองกุสินารา (อยู่ในเขตประเทศอินเดียในปัจจุบัน)

ประวัติความเป็นมาของวันวิสาขบูชาในประเทศไทย

วันวิสาขบูชา ปรากฏตามหลักฐานว่า ได้มีมาตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ซึ่งสันนิษฐานว่า คงจะได้แบบอย่าง มาจากลังกา กล่าวคือ เมื่อประมาณ พ.ศ.

๔๒๐ สมัยสุโขทัยนั้นประเทศไทยกับประเทศลังกามีความสัมพันธ์ด้านพระพุทธศาสนาใกล้ชิดกันมากเพราะพระสงฆ์ชาวลังกา ได้เดินทางเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนา และเชื่อว่าได้นำการประกอบพิธีวิสาขบูชามาปฏิบัติในประเทศไทย

ในสมัยอยุธยา สมัยธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนต้น มีอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์เข้ามา และมีอิทธิพลสูงกว่าอำนาจของพระพุทธศาสนา จึงไม่ปรากฏหลักฐานว่า ได้มีการประกอบพิธีบูชาในวันวิสาขบูชา จนมาถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (พ.ศ. ๒๓๖๐) ทรงดำริกับสมเด็จพระสังฆราช (มี) สำนักวัดราชบูรณะ ว่า มีพระราชประสงค์จะให้ฟื้นฟู การประกอบพระราชพิธีวันวิสาขบูชาขึ้นใหม่ โดยสมเด็จพระสังฆราชถวายพระพรให้ทรงทำขึ้น เป็นครั้งแรกในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๖ พ.ศ. ๒๓๖๐ และให้จัดทำตามแบบอย่างประเพณีเดิมทุกประการ เพื่อให้ประชาชนประกอบการบุญการกุศล เป็นหนทางเจริญ และอยู่เย็นเป็นสุขปราศจากทุกข์โศก โรคภัย ฉะนั้นการประกอบพิธีในวันวิสาขบูชาในประเทศไทย จึงได้รื้อฟื้นให้มีขึ้นอีกครั้งในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ และถือปฏิบัติมาจนกระทั่งปัจจุบัน

กิจกรรมที่พุทธศาสนิกชนพึงปฏิบัติในวันวิสาขบูชา

๑. เข้าวัดบำเพ็ญบุญกุศลถือศีลฟังธรรม
๒. ปลื้มนบปลื้มปลา
๓. ทำบุญถวายสังฆทาน
๔. เวียนเทียนรอบพระอุโบสถ

ที่มา :

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>
ธรรมะไทย จาก <http://www.dhammathai.org>

วันสงกรานต์

มูลนิธิธรรมรักษ์ โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ 2

ต.ดงดินแดน อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี
วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2561

ขอเจริญพรญาติโยมศรัทธาทุกหมู่เหล่า ลูกหลาน ทุกๆ คน วันนี้พวกเราก็ได้มาร่วมกันสืบสานประเพณีเนื่องในวันสงกรานต์ซึ่งในช่วงนี้ก็มีวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกันหลายวันและหลายเรื่องก็เริ่มตั้งแต่วันที่ผู้สูงอายุมาสู่วันสงกรานต์หรือวันปีใหม่ของไทย และสุดท้ายก็เป็นวันครอบครัวซึ่งทั้ง 3 เรื่องก็เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นเรื่องหลักเรื่องใหญ่ของประเทศไทย เราที่สืบทอดต่อกันมาเรื่องแรก คือเรื่องของวันผู้สูงอายุพวกเราส่วนใหญ่ก็เข้าใจ และมองเห็นแล้วว่าปัจจุบันผู้สูงอายุในประเทศไทยเราก็มีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วขนาดนี้มีอยู่ประมาณถึง 16-17% ที่เป็นผู้สูงอายุ ซึ่งผู้สูงอายุส่วนหนึ่งก็ไม่มีลูกหลานก็ไม่มีครอบครัวเมื่อยามแก่เฒ่ามาบางคนก็อาจจะอยู่คนเดียวหรือบางคนเคยอยู่เป็นคู่เมื่อคู่ล้มหายตายจากไปก็เหลือตัวคนเดียวโดยลำพังหรือถ้าใครไม่มีลูกหลานก็จะลำบาก มากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมกรุงเทพฯ

สังคมที่ผู้คนต่างคนต่างอยู่ก็จะขาดคนดูแล บางครั้งเจ็บป่วยกะทันหันเจ็บป่วยหนักก็อาจจะไปพึ่งพาใครแต่ที่นี้เราก็มีผู้สูงอายุส่วนหนึ่งที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่และก็มีคนที่คอยช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เพื่อไม่ให้ลำบากซึ่งให้พวกเราได้มองเห็นว่าภารกิจของหลวงพ่อนอกจากจะดูแลเด็กและผู้ป่วยแล้วยังมีผู้สูงอายุ ส่วนหนึ่งที่พวกเราจะต้องเข้าใจและให้ความสำคัญและดังนั้นในอนาคตก็จะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเราก็กำหนดเป็นนโยบายว่าโครงการธรรมรักษนิเวศน์ 2 นั้นก็จะมีส่วนหลักอีกเรื่องหนึ่งก็คือดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งผู้สูงอายุทุกคนเมื่อถึงเวลาหนึ่งก็จะช่วยตัวเองได้น้อยหรือใครบางคนอาจจะล้มหมอนนอนเสื่อติดเตียงจะไปไหนบางครั้งก็อาศัยคนอื่นพยุงคนอื่นเข็นรถ ไปให้ซึ่งแน่นอนว่าพวกเราคนที่ยังแข็งแรงกันดีจะต้องช่วยกันแบ่งเบาภาระให้การดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุเหล่านี้ตามสมควร

เรื่องที่ 2 คือ วันสงกรานต์หรือวันปีใหม่ไทยซึ่งแน่นอนว่าสิ่งที่น่าเล่นกันก็คือเรื่องน้ำ ทุกที่ก็ต้องเล่นน้ำกันเราใช้น้ำในการสาดรดกัน เพื่อดับความร้อนทางกายได้แต่ความร้อนทางใจหลวงพ่อก็จะบอกว่าเราต้องดับด้วยการให้อภัยใช้น้ำดับความร้อนทางกายใช้การอภัยดับร้อนทางใจได้คนชราที่เคยอาพาตพยาบาลของเวรโรทรกันพอถึงวันสงกรานต์เราก็สามารถที่จะอโหสิกรรมต่อกันได้ขออภัยต่อกันได้ผู้ที่กล่าวคำขอมาขออภัยขออโหสิกรรมก็สมควรได้รับการให้อภัยให้ซึ่งตัวเองจะทำให้จิตใจดับร้อน ดับความอาพาตพยาบาลของเวรกันได้

ดังนั้น นี่เป็นโอกาสสำคัญที่ระหว่างบุคคลต่อบุคคลและที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งก็คือการที่เราได้กระทำร่วมกันเกิดต่อพระรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามซึ่งความผิดตรงนั้นเราควรจะสำนึก และสำรวมระวังกรรมชั่วอันใดที่เราได้ประมาทพลาดพลั้งทั้งกาย วาจา ใจ ที่ประพฤติปฏิบัติไปแล้วถ้าหากเราไม่สำนึก ถ้าเราไม่สำนึก กรรมชั่วหรือบาปกรรมอันนั้นเราย่อมได้รับผลอันนั้นวิบากกรรมไม่ว่าเราจะไปอยู่ตรงไหนเราก็จะต้องเป็นทุกข์ลำบากเดือดร้อน จากกรรมที่เราสร้างด้วย ซึ่งกรรมที่เราร่วมกันทำต่อพระรัตนตรัยเป็นหลักสำคัญสูงสุดที่เราจะต้องประพฤติปฏิบัติก่อนเรื่องอื่น

วันสงกรานต์เป็นวันที่ดีที่เราจะได้สงฆ์น้ำพระรวมทั้งผู้สูงอายุเราก็ขอพรท่านผู้สูงอายุนี้ ท่านมีอายุมากแล้วซึ่งคนแก่คนเฒ่าให้พระอะไรก็จะมีพลัง และก็ศักดิ์สิทธิ์ เหมือนกับพระเช่นเดียวกัน ดังนั้น วันนี้เราได้ประโยชน์มากมายหลายเรื่องจากวันสงกรานต์แต่สุดท้ายเลยก็คือ เรื่องของครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม และครอบครัวก็เป็นฐานสำคัญที่สุดของสังคม และบ้านเมืองถ้าว่าครอบครัวไม่ดี ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ไปทาง ลูกก็ไปอีกทาง ลูกก็อยู่กับตากับยาย ย่ากับปู่ พ่อแม่ ไม่มีแน่นอน

ว่านี่คือปัญหาหลักเลยของประเทศไทยขนาดนี้พ่อแม่ไปคนละทางและก็ทิ้งลูกเอาไว้ลูกขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ หรือว่าลูกจะอยู่กับแม่แต่จะมีพ่อใหม่หรือลูกใหม่ อยู่กับพ่อแล้วมีแม่ใหม่ครอบครัวไม่มีทางสมบูรณ์เลยเหมือนเขาเรา 2 ข้าง เขาเรา 2 ข้าง ถ้าลองเปลี่ยนขาสักข้างหนึ่ง ขาไม่เท่ากันพอจะเห็นได้เลยว่าไม่สง่างาม

ชีวิตครอบครัวก็เหมือนกันถ้าเราขาดแม่ไปเหลือแต่พ่อ พ่อไปมีครอบครัวใหม่หรือไปหาแม่ใหม่เนี่ยก็ยังดีบางทีเด็กพอมิแม่ใหม่ แม่ใหม่อาจจะไม่รักลูกเลี้ยงเท่ากับลูกจริง หรือว่าบางคนสามีใหม่ก็ไม่ค่อยจะรักลูกจากสามีเก่าอย่างนี้เป็นต้นก็จะทำให้ปัญหาปัญหาคือครอบครัว ดังนั้นครอบครัวที่ดีต้องมีทั้งพ่อ แม่ ลูก มี ปู่ ย่า ตา ยาย เป็น ครอบครัวที่อบอุ่นทุกคนช่วยกันเลี้ยงดูช่วยกันดูแลมอบความรัก ความอบอุ่นให้กับเด็ก เด็กที่เติบโตอย่างมีความสุขและมีความเชื่อมั่นตัวเอง มีความเชื่อมั่นตัว มีความเชื่อตัวของตัวเอง อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องฝากพวกเราเอาไว้ว่าสถาบันครอบครัวสำคัญที่สุดแต่หลวงพ่อก็เห็นคนพม่าที่คือสร้างครอบครัวขึ้นมา สร้างลูกขึ้นมาแต่ไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ความเป็นพ่อ เป็นแม่ของตัวเองหรือแม้กระทั่งพ่อแม่ของตัวเองก็ยังไม่ดูแลเอาใจใส่ จึงได้เห็นเด็กจำนวนมากมาเลยในพื้นที่ของเรา อำเภอนองม่วงหลวงพ่อดูแล้วเด็ก หลายคน ซึ่งเด็กบางคนอยู่กับ ตา ยาย พ่อ แม่ ไม่รู้ อยู่ที่ไหน อย่างไร พ่อแม่บางทีไปทำงานก็หายไปเงินทองก็ไม่ส่งกลับมาให้ ยายที่เลี้ยงดูลูกตัวเองอย่างนี้ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาเด็กๆ เมื่อไม่มี พ่อ แม่ ชีวิต หลวงพ่อก็มองเหมือนกับเรือ ที่ลอยไปตามน้ำ โบราณท่านเปรียบแบบนี้และขาดพ่อเหมือนเรือหัก ขาดแม่เหมือนแพแตก แต่ถ้าไม่มีพ่อแม่แล้วเด็กก็จะกลายเป็นเรือลอยไปตามน้ำ

ญาติโยมลองนึกกันให้ดีว่าชีวิตเด็กในปัจจุบัน ถ้าหากเขาไม่มีพ่อ แม่ แล้วถ้าไม่ได้รับการศึกษา

การศึกษาไม่มีด้วยโตขึ้นมาอยากเลย จะเป็นคนดี ในเมื่อพ่อแม่ไม่มีเมื่อไม่มีความรักความอบอุ่น สั่งสอน ที่ดีด้วย ดังนั้นพวกเราก็มีภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งก็คือดูแลเด็กๆ ที่ ด้อยโอกาสให้การศึกษากับเด็กที่ ครอบครัวแตกแยกอย่างน้อยเราก็ได้ช่วยสร้างโอกาสชีวิตให้กลับเด็กเหล่านี้สามารถที่จะเติบโตเป็นคนดีได้ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ นี่ก็คือภารกิจของ โครงการธรรมรักษันิเวศน์ 2 ของวัดพระบาทน้ำพุ เราจึงได้สร้างสถานที่แห่งนี้ขึ้นมาที่โครงการธรรมรักษันิเวศน์ 2 ซึ่งมีทั้งโรงเรียน ซึ่งสมัยก่อนตรนี้ก็เป็นโรงเรียนอนุบาลเด็ก อนุบาลก็มีมากเด็กๆ เดียวนี้ก็ย้ายไปอยู่ในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 ซึ่งโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 สามารถอบรมสั่งสอนให้การศึกษาให้กับลูกเราเติบโตมากมาย

ที่แห่งนี้เรียนจบ ปริญญาตรีแล้วไปทำงาน ประกอบอาชีพเป็นคนดีก็มากมาย และวันนี้เรายังมีเด็กอีกมากมายที่ยังเป็นภารกิจเป็นความรับผิดชอบที่เราจะต้องช่วยกันโดยเฉพาะโรงเรียนพวกเราที่อยู่ในส่วนต่างรวมทั้งชาวบ้านด้วย รวมแม้กระทั่งฝ่ายตำรวจเองเขาต้องเกี่ยวข้องกับพวกเรายู่ตลอดเวลา บางครั้งเด็กทำผิดอะไรมาพวกเราทุกฝ่าย เข้าใจเห็นตรงกันว่าเด็กๆ เหล่านี้เราต้องช่วยเข้า เราต้องให้โอกาสเขาเราต้องให้อภัยเขาหลายครั้งหลายคราว่าที่เด็กๆ ที่เรียกว่าทำผิดในเรื่องของกฎหมายแต่เราก็อาศัยหลักของเมตตาธรรม ประณีประนอม ให้อภัยให้โอกาส เด็กๆ เหล่านี้ได้ซึ่งก็จะเป็นการไปทำลาย

อนาคตของเด็กอีกทางหนึ่งหลวงพ่อก็จึงฝากเอาไว้ว่าในเรื่องของครอบครัวต้องเริ่มต้นจากพ่อแม่

เริ่มกันสร้างครอบครัวเริ่มมีลูกแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใครนะที่มีลูกแล้วไม่เลี้ยงลูกตัวเองไปทบทวนให้ตีคนที่มีลูกแล้วไม่เลี้ยงลูกตัวเองวันหนึ่งข้างหน้าเมื่อยามเจ็บป่วย ท่านเจ็บป่วยท่านจะทุกข์ ทรมานมากเพราะอะไรเพราะลูกจะไม่มีสำนึกเลยว่าเพราะอะไรเพราะเราไม่เคยเลี้ยงเขา ไม่เคยให้ความรัก ความอบอุ่น แก่ลูก ถึงวันหนึ่ง นอนเจ็บ นอนป่วย อยู่ใกล้จะตายอยากจะเห็นหน้าลูกบางทีเขาก็จะไม่มาให้เห็นหน้าให้เราเห็นหน้าด้วย ข้าไปก็ด้วยเหตุผลนี้และญาติโยมทั้งหลายเขาไม่เลี้ยงเข้าไม่ดูแลพ่อก่อนเขาจึงไม่คิดที่จะดูแลเรา ไม่คิดเลี้ยงเรา เช่นเดียวกันแต่ถ้า ว่าเราเลี้ยงลูกดี ลูกก็จะ มีความ

กตัญญูรู้คุณพ่อแม่ ไม่ใช่แค่ดูแลธุระการงานทั้งหลายที่เป็นหน้าที่ของลูกที่พึงปฏิบัติ ต่อพ่อแม่และลูกก็ย่อมตระหนักในสิ่งเหล่านี้จึงขอฝากญาติโยม ทุกภาคส่วนในวันนี้ทั้งโรงเรียนก็ดี ทั้งผู้หลักผู้ใหญ่ ในพื้นที่ครูบาอาจารย์ทุกโรงเรียนหลวงพ่อก็ไม่ได้พูดถึงแต่โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 หลวงพ่อพูดถึงทุก โรงเรียนในเครือข่ายที่เราดูแลเด็กมากมายที่หลวงพ่อก็ให้ทุนการศึกษาแก่เด็กให้สิ่งต่างๆ กับเด็กเพื่อที่จะช่วย ช่วยเป็นกำลังใจช่วยเป็นการสร้างโอกาสให้กลับเด็กๆ เหล่านี้อย่างน้อยที่มีอยู่ มีกิน มีสตางค์ไปโรงเรียน หลวงพ่อก็มีความเชื่ออย่างหนึ่งว่าการศึกษาสามารถที่จะทำให้เขาสามารถพึ่งพาตนเองได้

ในวันหนึ่งข้างหน้าเขาก็จะกลับมาเลี้ยงตาเลี้ยงยาย อันนี้และญาติโยมที่หลวงพ่หวังเอาไว้ได้ๆ หลายคนที่อยู่ตรงนี้ที่หลวงพ่เลี้ยงมา บางคนเลี้ยงมาบางคนเลี้ยงมาตั้งแต่เกิดจนตอนนี้โตเป็นหนุ่ม เป็นสาว พ่อแม่ไม่มีหลายคนเลยที่พ่อแม่ไม่มีอยู่แล้วในชีวิตญาติโยมแต่เขาโตขึ้นมาได้แล้วสามารถที่จะมาได้แสดงอะไรให้เราดูเราเห็นได้นำภาคภูมิใจ ก็ด้วยสิ่งที่เราให้และญาติโยมเราให้ความรัก ความอบอุ่น ให้โอกาสทางการศึกษาเด็กๆ เหล่านี้แล้วสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปค่อยๆ หล่อหลอมให้เด็กสามารถเป็นคนดีสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างแน่นอน เพราะเด็กจำนวนมากที่ออกจากที่นี่ไปแล้วไปทำงานในที่ต่างๆ หรือแม้แต่บางคนถึงเรียนจบแล้วยังจะระลึกนึกถึง ยังสำนึก ในคุณความดีที่ ที่นี่ให้แก่ชีวิตของพวกเขา บางคนก็กลับมาเป็นครู อาจารย์ที่โรงเรียน บางคนก็กลับมาทำงานให้หลวงพ่ในที่แห่งนี้ อันนี้คือสิ่งที่พวกเราทุกคนก็เห็นอยู่ว่าเป็นอย่างนี้ก็ขอให้พวกเราได้ภูมิใจร่วมกันว่าลูกหลานที่เราเลี้ยงกัน

เด็กบางคน มาเกิดอยู่ที่นี่เห็นไหมหลวงพ่เลี้ยงมาตั้งแต่เด็กจนกระทั่งโตเป็นหนุ่มเป็นสาวแต่งงานมีลูกแล้วหลวงพ่ก็ต้องมาเลี้ยงลูกให้อีกเห็นไหม แต่หลวงพ่ดีใจ ที่มาอยู่ที่นี่ ดีใจที่เห็นลูกหลานมีความสุข แต่สุดท้ายหลวงพ่ก็ขอฝากว่า การที่พวกเราจะอยู่

ร่วมกันเป็นความสุข เกิดจากอะไร อันแรกคือจงขยันหมั่นเพียร อย่าเกียจคร้าน แต่หลวงพ่เป็นมนุษย์ที่ทำงาน 365 วันแต่หลวงพ่ไม่ชอบเลยใครที่มีเกียจคร้านการทำงาน 1.อย่าเกียจคร้านการทำงานจงขยันขันแข็ง 2.ที่หลวงพ่ไม่ชอบเลยเรื่องอบายมุข เราจะขยันขนาดไหนก็ตามทำงานได้เงินขนาดไหนก็แล้วแต่ถ้าเรายังมีว่มาอบายมุขชีวิตไม่มีความเจริญหลายคนเริ่มต้นดี พอหลังมาก็มีว่มาอบายมุขหมดเนื้อ หมดตัว เกียรติยศหมด ชื่อเสียงเงินทองหมดความน่าเชื่อถือก็มีบางคนล้มเหลวไปเลย

ก็มีคำๆ เดียวก็คืออบายมุขถ้าเราขยันแล้วเราก็ต้องพยายามประพฤติตนให้เสมอดันเสมอปลายอย่าได้ไปมีว่มาอบายมุขทั้งหลายซึ่งเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความฉิบหายพินาศ ความล้มเหลวเกิดจากอบายมุขเป็นส่วนใหญ่แต่แม้ว่าเราขยันแล้วมีว่มาในอบายมุขแล้วอยู่รวมกันก็ต้องมีหลักสูงสุดของเรื่องความมีเมตตาต่อกันหรือมีน้ำใจต่อกันหลวงพ่ไม่ชอบคนเห็นแก่ตัวไม่ชอบคนเห็นแก่ความสุขของตัวเอง ที่ไม่ใส่ใจ ไม่สนใจคนอื่นว่าเขาต้องเป็นอย่างไร ดังนั้นหลวงพ่อยากจะบอกว่าคนเราอยู่ด้วยกันอย่าเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน อย่าเอาแต่ความสุขของตัวเอง พยายามมองคนอื่นให้ความช่วยเหลือ ซึ่งช่วยเหลือเพื่อแม่ แก่คนอื่นด้วยที่เราอยู่มาได้ถึงทุกวันนี้หลักสำคัญตรงนี้นั้น

และอยู่ด้วยกันก็ต้องช่วยเหลือกันเจือจุนกันเอื้ออาทร
ต่อกันมีกันก็แบ่งกันกิน และมีงานก็ช่วยกันทำอย่างนี้
เรียกว่างานเมื่อมีงานเกิดขึ้นเราก็แบ่งหน้าที่กันช่วยกัน
ใครทำเรื่องอะไรอย่างไรงี้ ช่วยกันรับผิดชอบต่อหน้าที่
ที่เราได้รับมอบหมาย แบ่งกันไปอย่างนี้เองทำให้
พวกเรามีความสุข

ร่วมกันได้ ด้วยหลักที่หลวงพ่อดิกล่าวไป
แล้วให้ทุกคนได้เอาไปคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ตนเอง
วันนี้ขอขอบใจทุกภาคส่วน ทุกภาคส่วนที่ร่วมกัน
รับผิดชอบดูแล ให้กิจกรรมครั้งนี้ดำเนินไปด้วยดีที่
ผ่านมา กลับปีนี้ก็เป็นอีกปีหลวงพ่อดิมีความสุขการ
ได้มาเห็นพวกเราลูกหลาน ได้มาร่วมสร้างบุญกุศล
ร่วมกันเนื่องในวาระสงกรานต์หรือปีใหม่ของไทย ขอให้
เราเริ่มต้นปีใหม่ด้วยการความรักและบุญกุศล ให้เป็น
พลังในการขับเคลื่อนชีวิต รักตนเอง รักครอบครัว
ของตนเอง รักพ่อแม่ รักปู่ย่า ตาทวด ของเราก็คือ
บุญรับก็คือบุญกุศลที่เราได้ทำนี่เองสำคัญที่สุด สิ่ง
สำคัญที่สุดก็คือบุญญาติโยม บุญใครไม่มีบุญที่เรา
เรียกว่าหมดบุญก็แปลว่าตาย ตาย ทุกคนต้อง
พยายามมันสร้างบุญและสะสมบุญเอาไว้ การสะสม
บุญนำความสุขมาให้แต่ความสุขความเจริญทั้งหลาย
มาจากบุญนั้นและญาติโยม ในโลกนี้มีแต่บุญกับบาป
ให้ญาติโยมเชื่อ และคิดว่าความสุขความเจริญความ
รุ่งเรืองว่ามาจากบาปเราก็เห็นอยู่แล้วทั้งตัวเราเองและ
คนอื่นใครที่ไปคิดไปหลงผิดไปว่าเออเราจะมีความสุข
ความเจริญภาพความสำเร็จด้วยการทำบาป ทำชั่ว
เราก็เห็นอยู่โบราณท่านเปรียบว่าเห็นงจกรเป็นดอกบัว
พอไปทำชั่วมากก็หนีไม่พ้นอยู่ไหนก็หนีไม่พ้นญาติโยม
หนีไม่พ้นว่า เราทำชั่วทำบาปกรรมอะไรไว้ก็ย่อมได้
รับผลของกรรมนั้นอันนี้สูงสุดของโลก สัตว์โลกย่อม
เป็นไปตามกรรมเพราะเราทำกรรมแล้วจะไปอยู่ตรงไหน
อย่างไรก็ตามตำราอาจจะจับไม่ได้ ตำราจกมองไม่เห็น
แต่ถามว่ากรรมหนีพ้นไหม ไม่มีทางพ้นญาติโยมและ
ไม่ว่าจะเป็นเราเป็นเขาตาม อยู่ภายใต้กฎสูงสุดก็คือ

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมแล้วทุกคนก็เหมือนกัน
ก็คือดีชั่วอยู่ที่ตัวทำ สูงต่ำอยู่ที่ทำตัว

ดังนั้น ใครอยากสูงต้องดูตัวเองว่าเราทำ
อะไรแล้วจะสูง ทำอะไรแล้วจะได้ดิบ ได้ดี ดังนั้นก็

ฝากญาติโยมจำเอาไว้เป็นเครื่องเตือนใจว่าทุกคนก็มี
กรรมเป็นของตัวเอง กรรมเป็นสิ่งที่ลิขิตชีวิตของ
พวกเราทุกคนจะให้เป็นอย่างไที่หลวงพ่อดิทำอะไร
มากมายจนมาถึงทุกวันนี้ ก็บอกญาติโยมได้ว่ามีอยู่
แค่ 2-3 เรื่อง อันแรกคือขยันมีวิริยะหรือความเพียร
2.มีขันติความอดทนอดกลั้น 3.ก็คือนิเมตตามีความ
รักความปรารถนาดีต่อคนอื่น หลวงพ่อดิจะทำงาน
ได้ทุกวันและมีรอยยิ้มทุกวันก็เพราะ 3 สิ่ง ที่หลวงพ่อดิ
มีก็อยากให้เราทุกคนมีและนำไปใช้ก็เพราะเป็นสิ่งที่
ทุกคนสามารถได้เป็นคนขยัน อดทนและมีความ
เมตตา มีน้ำใจจะสามคำแค่นี้เราเพราะมีความสุข
และดีได้ ขอให้บุญกุศลทั้งหลายทุกท่านที่ได้ร่วมบำเพ็ญ
ในวันนี้ จงเป็นเพราะปัจจัยเกื้อกูลแก่ พละนาคัย
ของทุกคนให้แข็งแรง เกื้อกูลแก่สติปัญญา บารมีที่
จะนำพาชีวิตของตน บุคคลเป็นที่รัก ครอบครัว หน้าที่
การงาน ไปสู่ความสำเร็จอันดีงามบุญกุศลที่หลวงพ่อดิ
บำเพ็ญแล้วก็ขอแผ่แผ่ปกป้อง ค้ำครองทุกคนให้
แคล้วคลาด จากภัยและอันตรายทั้งหลายทั้งปวงและ
ในวาระ ดิถีขึ้นปีใหม่ไทย หลวงพ่อดิอำนาจคุณพระรัตนตรัย
และสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรด ดลบันดาลประทาน
พรด้วยอายุ วัฒนะ สุขะ พละปฏิภาณ ธนสารสมบัติ
แก่ญาติโยม ศรัทธาโดยทั่วกัน ทุกคนๆ เทอญ

วันสงกรานต์

วันสงกรานต์ หรือ ประเพณีสงกรานต์

เป็นวันฉลองการขึ้นปีใหม่ของไทย ซึ่งโดยทั่วไปจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ตรงกับเดือนห้าตามจันทรคติ

ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ไทยมีประเพณีสงกรานต์ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ในกฎหมายมณเฑียรบาล ซึ่งสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดฯ ให้ตราขึ้น กล่าวถึงการพระราชพิธีเผด็จศึกและพระราชพิธีลดแฉัตร พระราชพิธีเผด็จศึกเป็นพิธีการเกี่ยวกับการตัดจากปีเก่าขึ้นสู่ปีใหม่ ส่วนพระราชพิธีลดแฉัตรนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าทรงสันนิษฐานว่า หมายถึงพระราชพิธีรดน้ำเดือน ๕ แสดงว่าประเพณีสงกรานต์ของหลวงมีมาตั้งแต่ต้นสมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ในสมัยก่อนไทยใช้จุลศักราช การขึ้นปีใหม่จึงเป็นการขึ้นจุลศักราชใหม่

ประเพณีสงกรานต์เป็นการฉลองการขึ้นปีใหม่ตามสุริยคติแต่เนื่องจากยังนิยมนับวันทางจันทรคติกันอยู่ ช่วงเวลาฉลองสงกรานต์ในแต่ละท้องถิ่นจึงอาจไม่ตรงกันทีเดียว โดยปรกติอยู่ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ในล้านนาบางปีสงกรานต์อาจอยู่ในช่วงวันที่ ๑๔-๑๖ เมษายน ในภาคกลางนิยมทำบุญตักบาตรในวันที่ ๑๓ เมษายน ถือเป็นวันมหาสงกรานต์ คือเป็นวันที่พระอาทิตย์ก้าวเข้าสู่ราศีเมษ เป็นวันสิ้นปีเก่า วันที่ ๑๔ เมษายน เป็นวันเนา คือวันที่เชื่อมต่อระหว่างปีเก่ากับปีใหม่ และวันที่ ๑๕ เมษายน เป็นวันเถลิงศกขึ้นปีใหม่ ประเพณีสงกรานต์ นอกจากเป็นประเพณีการขึ้นปีใหม่ของไทยแล้วยังพบว่าประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า ประเทศกัมพูชา

ตลอดจนกลุ่มชนที่พูดภาษาตระกูลไทหลายกลุ่มก็มีประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีการขึ้นปีใหม่ด้วย เช่น ไทลื้อในเขตปกครองตนเองสิบสองปันนา และไทเหนือในเขตปกครองตนเองไตคัง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ไทจีนและไทใหญ่ในสหภาพพม่า ไทพ่าเก ไทอ่ายตองและไทคำตี้หรือไทคำตี้ในรัฐอัสสัมและรัฐอรุณาจัลประเทศ ประเทศอินเดีย นำสังเกตว่า สังคมที่มีประเพณีสงกรานต์ล้วนเป็นสังคมที่นับถือพระพุทธศาสนาฝ่ายหินยาน

สงกรานต์เป็นคำสันสกฤต หมายถึง “การเคลื่อนย้าย” ซึ่งเป็นการอุปมาถึงการเคลื่อนย้ายของการประทับในจักรราศี คือการเคลื่อนขึ้นปีใหม่ในความเชื่อของไทย และบางประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สืบทอดมาแต่โบราณคู่กับตรุษ จึงเรียกรวมกันว่า ประเพณีตรุษสงกรานต์ หมายถึง ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ กิจกรรมที่ชาวไทยนิยมทำในวันสงกรานต์ เช่น

๑. ทำบุญตักบาตร เป็นการสร้างบุญสร้างกุศลให้ตัวเอง และ อุทิศส่วนกุศลนั้นแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว การทำบุญแบบนี้มักจะเตรียมไว้ล่วงหน้า นำอาหารไปตักบาตรถวายพระ ในวันนี้

๒. รดน้ำขอพร เป็นการอวยพรปีใหม่ให้กันและกัน น้ำที่รดมักใช้น้ำหอมเจือด้วยน้ำธรรมด

๓. สรงน้ำพระ จะสรงน้ำพระพุทธรูปที่บ้าน และไปร่วมกิจกรรมสรงน้ำพระที่วัดด้วย

๔. บังสุกุลอัฐิ กระตุกอัฐิผู้ใหญ่ที่ตายแล้ว มักก่อเป็นเจดีย์ แล้วนิมนต์พระไปบังสุกุล

๕. การรดน้ำผู้ใหญ่ คือการไปอวยพรให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ครูบาอาจารย์ ท่านผู้ใหญ่ มักจะนั่งลงแล้วผู้ที่รดก็จะเอาน้ำหอมเจือกับน้ำรดที่มือท่าน ท่านจะให้ศีลให้พรผู้ที่ไปรด ถ้าเป็นพระก็จะนำผ้าสบงไปถวายให้ท่านผลัดเปลี่ยน หากเป็นฆราวาสก็จะหาผ้าถุง ผ้าขาวม้าไปให้ ทางภาคเหนือมีการการดำหัว จุดประสงค์คล้ายกับการรดน้ำทางภาคกลาง การดำหัวทำเพื่อแสดงเราเคารพนับถือต่อพระ, ผู้สูงอายุ คือการขอขมาในสิ่งที่ได้ล่วงเกินไปแล้ว หรือ การขอพรปีใหม่

จากผู้ใหญ่ ของที่ใช้ในการดำหัวส่วนมากมีเสื่อผ้า มะพร้าว กล้วย ส้มป่อย เทียนและดอกไม้

๖. การก่อเจดีย์ทราย เป็นการนำทรายมาก่อเป็นรูปร่างคล้ายเจดีย์ และประดับด้วยดอกไม้ต่างๆ หรือทางภาคเหนือนิยมขนทรายเข้าวัดเพื่อเป็นนิมิตโชคลาภ ให้มีความสุขความเจริญ เงินทองไหลมาเทมาจุทรายที่ขนเข้าวัด แต่ก็มีบางที่ เชื่อว่าตลอดปี การนำทรายที่ติดเท้าออกวัด เป็นบาป จึงขนทรายเข้าวัดเพื่อไม่ให้เป็นบาป

๗. การปล่อยนกปล่อยปลา ถือเป็นการล้างบาปที่ทำไว้ เป็นการสะเดาะเคราะห์ร้ายให้มีแต่ความสุขความสบายในวันขึ้นปีใหม่

แหล่งที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก

<https://th.wikipedia.org>

sanook จาก <http://event.sanook.com>

educatepark จาก <http://www.educatepark.com>

ตำนานคันสภกานท์

คันสภกานท์

มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมา โดยใจความจารึกที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามฯ ว่า... มีเศรษฐีคนหนึ่ง มั่งมีทรัพย์มาก แต่ไม่มีบุตร บ้านอยู่ใกล้กับนักเลงสุรา ซึ่งนักเลงสุรานั้นมีบุตร ๒ คน ที่ผิวเนื้อดุดั่งทอง วันหนึ่งนักเลงสุราเข้าไปในบ้านของเศรษฐีผู้นั้น แล้วด่าด้วยถ้อยคำที่หยาบคายต่างๆ นาๆ เศรษฐีเมื่อได้ฟังแล้วจึงถามว่า พวกเจ้ามาพูดหยาบคายดูหมิ่นเราผู้เป็นเศรษฐีเพราะเหตุใด พวกนักเลงสุราจึงตอบว่า ท่านมีสมบัติมากมายแต่หาไม่มีบุตรไม่ เมื่อท่านตายไปสมบัติก็จะ

อันตรธานไปหมด หาประโยชน์อันใดมิได้ เพราะขาดทายาทผู้ปกครอง ข้าพเจ้ามีบุตรถึง ๒ คน อีกทั้งรูปร่างงดงามเสียด้วย ข้าพเจ้าจึงดีกว่าท่าน เศรษฐีเห็นจริงด้วย จึงเกิดความละอายต่อนักเลงสุรายิ่งนัก นึกใคร่อยากได้บุตรบ้าง จากนั้นได้ทำการบวงสรวงพระอาทิตย์และพระจันทร์ ตั้งจิตอธิษฐานเพื่อขอให้บุตร เมื่ออยู่ถึง ๓ ปี ก็ได้มีบุตรตามที่ปรารถนา อยู่มาวันหนึ่งเมื่อถึงฤดูคิมหันต์ จิตรมาส (เดือน ๕) โลกสมมติว่าเป็นวันมหาสงกรานต์ คือพระอาทิตย์ยกจากราศีมีนประเวศสู่ราศีเมษ ผู้คนทั้งหลายต่างพากันเล่นน้ำขัณฑ์อันเป็นการรื่นเริงขึ้นปีใหม่ไปทั่วทั้งชมพูทวีป ขณะนั้น เศรษฐีจึงพาข้าทาสบริวารไปยังต้นไทรริมฝั่งแม่น้ำอันเป็นที่อยู่แห่งปักษีชาติทั้งหลาย เอาข้าวสารขาวน้ำ ๗ ครั้งแล้ว หุงบูชา รุกขพระไทร พร้อมด้วยสุปพยัญชนะอันประณีต และประโคมด้วยดุริยางค์ดนตรีต่างๆ ตั้งจิตอธิษฐานขอบุตรจากรุกขพระไทร รุกข พระไทร

มีความกรุณา เหาะไปขอบุตรกับพระอินทร์ให้กับเศรษฐี ต่อมาพระอินทร์จึงให้ธรรมาบาลเทวบุตรลงไปปฏิสนธิในครรภ์ บิดามารดาจึงขนานนามว่า ธรรมาบาลกุมาร แล้วปลูกปราสาทขึ้นให้กุมารอยู่ได้ต้นไทรริมสระฝั่งแม่น้ำนั้น เมื่อกุมารเจริญขึ้นก็รู้ภาษานกและเรียนจบไตรเพทเมื่อมีอายุได้ ๘ ขวบ อีกทั้ง ยังได้เป็นอาจารย์บอกมงคลการต่างๆ แก่มนุษย์ชาวชมพูทวีปทั้งปวง ซึ่งขณะนั้น โลกทั้งหลายนับถือท้าวมหาพรหม มีกบิลพรหมองค์หนึ่งได้แสดงมงคลการแก่มนุษย์ทั้งปวง เมื่อกบิลพรหมได้แจ้งเหตุที่ธรรมาบาลกุมารเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นที่นับถือของมนุษย์ชาวโลกทั้งหลาย จึงได้ลงมาถามปัญหาแก่ธรรมาบาลกุมาร ๓ ข้อ ดังความว่า ๑. เวลาเช้า สิริ ราศีอยู่ที่ไหน ๒. เวลา

เที่ยง สิริ ราศีอยู่ที่ไหน ๓. เวลาเย็น สิริ คือ ราศีอยู่ที่ไหน และท้าวกบิลพรหมได้ให้สัญญาว่า ถ้าท่านแก้ปัญหามา ๓ ข้อนี้ได้ เราจะตัดศีรษะมาบูชาท่าน ถ้าท่านแก้ไม่ได้ เราจะตัดศีรษะของท่านเสีย ธรรมาบาลกุมารรับสัญญา แต่ผลัดแก้ปัญหามา ๗ วัน ขณะที่ธรรมาบาลกุมารนอนอยู่ใต้ต้นตาลนั้นพลางได้ยินเสียงนางนกอินทรีถามผัวว่า พรุ่งนี้เราจะไปหาอาหารที่ไหน นกอินทรีตัวผู้จึงตอบว่า พรุ่งนี้ครบ ๗ วันที่ท้าวกบิลพรหมถามปัญหาแก่ธรรมาบาลกุมาร แต่หากธรรมาบาลกุมารแก้ไม่ได้ ท้าวกบิลพรหมก็จะตัดศีรษะเสียตามสัญญา เราทั้ง ๒ จะได้กินเนื้อมนุษย์ คือ ธรรมาบาลกุมารเป็นอาหาร นางนกอินทรีจึง

ตรัสว่า พระเศียรของเรานี้ ถ้าตั้งไว้บนแผ่นดินก็จะเกิดไฟไหม้ไปทั่วโลกธาตุ ถ้าจะโยนขึ้นไปบนอากาศ ฝนก็จะแล้ง เจ้าทั้ง ๗ จงเอาพานมารองรับเศียรของบิดาไว้เถิด ครั้นแล้วท้าวทิลพรหมก็ตัดพระเศียรแก่พระศอส่งให้นางทงษะเทวีธิดาองค์ใหญ่ในขณะนั้น โลกธาตุก็เกิดโกลาหลอลเวงยิ่งนัก

ถามว่า ท่านรู้ปัญหาหรือ ผู้เฝ้าตอบว่ารู้ แล้วก็เล่าให้นางนกออินทร์ฟังตั้งแต่ต้นจนปลายว่า เวลาเช้า ราศีอยู่ที่หน้า คนทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างหน้า เวลาเที่ยง ราศีอยู่ที่อก คนทั้งหลายจึงเอาน้ำและแป้งกระแจะจันทร์ลูบไล้ที่อก เวลาเย็น ราศีอยู่ที่เท้า คนทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างเท้า ธรรมเนียมการสนทนาของทั้งสองก็จำได้ จึงมีความโสมนัส ปีติ ยินดีเป็นอันมาก จึงเดินทางกลับมาที่ปราสาทของตน ครั้นถึงวาระเป็นคารบ ๗ วัน ตามสัญญา ท้าวทิลพรหมก็ลงมาถามปัญหาทั้ง ๓ ข้อตามที่นัดหมายกันไว้ ธรรมเนียมการทูลวิสัชนาแก้ปัญหาก็ ๓ ข้อตามที่ได้ฟังมาจากนกออินทร์นั้น ท้าวทิลพรหมยอมรับว่าถูกต้อง และยอมแพ้แก่ธรรมเนียมการตัดสินคดีตามที่สัญญาไว้ แต่ก่อนที่จะตัดสินคดี ได้เรียกธิดาทั้ง ๗ อันเป็นบาทบริจาริกาของพระอินทร์ คือ นางทงษะเทวี, นางรากษเทวี, นางโคราคเทวี, นางกิริณีเทวี, นางมณฑาเทวี, นางกิมิทาเทวี, และนางมโหธรเทวี อันโลกสมมติว่า เป็นองค์มหาสงกรานต์กับทั้งเทพบรรษัทมาพร้อมกัน จึงได้บอกเรื่องราวให้ทราบและ

เมื่อนางทงษะมหาสงกรานต์นำพานมารองรับพระเศียรของท้าวทิลพรหม แล้วให้เทพบรรษัทแห่ประทักษิณเวียนรอบเขาพระสุเมรุ ๖๐ นาที จากนั้นจึงเชิญเข้าประดิษฐานไว้ในมณฑป ณ ถ้ำคันธุลี เขาไกรลาส กระทำการบูชาด้วยเครื่องทิพย์ต่างๆ ต่อมาพระวิษณุกรรมเทพบุตรได้เนรมิตโลงแก้ว อันประกอบไปด้วยแก้ว ๗ ประการ แล้วให้เทพดาทั้งหลายนำมาซึ่งเถาธนูตาลลงล้างน้ำในสระอโนดาต ๗ ครั้ง แล้วแจกกันสังเวยทั่วทุกๆ พระองค์ ครั้นได้วาระครบกำหนด ๓๖๕ วัน โลกสมมติว่าปีหนึ่งเป็นวันสงกรานต์ เทพธิดาทั้ง ๗ ก็ทรงเทพพาหนะต่างๆ ผลัดเปลี่ยนเวียนมาเชิญพระเศียรท้าวทิลพรหมออกแห่ พร้อมด้วยเทพบรรชเสนโกฏิประทักษิณเวียนรอบเขาพระสุเมรุราชบรรษัทเป็นเวลา ๖๐ นาที แล้วจึงนำกลับไปประดิษฐานไว้ตามเดิม ซึ่งในแต่ละปีก็จะมีนางสงกรานต์แต่ละนางมาทำหน้าที่ผลัดเปลี่ยนกันตามวันมหาสงกรานต์

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี
จาก <https://th.wikipedia.org>
: Sanook จาก <http://event.sanook.com>
: educatepark จาก <http://www.educatepark.com>

กิจกรรมของคณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง จัดโครงการ “สร้างสุข สามัคคี ทำความดีเพื่อแผ่นดินพระพุทธศาสนา”

วันที่พฤหัสบดี ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง จำนวน ๕๙ รูป บิณฑบาตร ข้าวสาร อาหารแห้ง ถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในโครงการ “สร้างสุข สามัคคี ทำความดีเพื่อแผ่นดินพระพุทธศาสนา” ทั้งนี้ สิ่งของที่คณะสงฆ์ได้บิณฑบาตร มอบช่วยเหลือ เด็กพิการ/ด้อยโอกาส และปัจจัย จำนวน ๒๖,๖๘๕ บาท สมทบทุนซื้อเครื่องมือการแพทย์ ให้กับโรงพยาบาลโคกสำโรง

ที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาวุธ วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง ร่วมกับมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ มอบสิ่งของให้คณะสงฆ์ และผู้ปฏิบัติธรรม

วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบสิ่งของให้คณะสงฆ์ และผู้ปฏิบัติธรรมในอำเภอโคกสำโรง ในพิธีเจริญพุทธมนต์ ถวายพระพรสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ ณ วัดสิงห์คูยาง ตำบลโคกสำโรง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี

จังหวัดลพบุรี จัดโครงการบรรพชาอุปสมบทพระภิกษุ-สามเณรภาคฤดูร้อน เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเทพฯ

วันอาทิตย์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ พ.อ.เฉลิมเกียรติ พิมพ์พันธ์ รองผู้บัญชาการศูนย์การทหารปืนใหญ่ เป็นประธานเปิดโครงการบรรพชาอุปสมบทพระภิกษุ สามเณรและบวชศีลจาริณี ภาคฤดูร้อน เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในมหามงคลสมัยทรงเจริญพระชนมายุ ครบ ๖๓ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการบรรพชาอุปสมบทพระภิกษุ สามเณร และบวชศีลจาริณี ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๐ เม.ย. ๒๕๖๑ ณ วัดเขาล้างพัฒนา อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีผู้ปกครองชาวจังหวัดลพบุรีได้นำบุตรหลานเข้าร่วมโครงการบวชสามเณร จำนวน ๕๐ รูป และมีผู้เข้าอุปสมบท จำนวน ๑๓ รูป รวมเป็น ๖๓ รูป

ที่มา : สถานีข่าวTNN24 จาก <http://www.tnnthailand.com>

เกิด แก่ เจ็บ ตาย “การเดินทางของชีวิต”

ชีวิตของมนุษย์อยู่ในวัฏวนการเดินทาง เกิด แก่ เจ็บ ตาย...แล้วก็ เกิด แก่ เจ็บ ตาย...แล้วก็เกิด แก่ เจ็บ ตายหมุนเวียนไปอย่างนี้ เมื่อจิตเหนี่ยวร่างกายได้ ก็ได้ภพชาติ เมื่อมีชาติการเกิด ก็มีแก่ เจ็บ และตายตามมา ไม่เคยสิ้นสุด สำหรับวารสารฉบับนี้ขอนำเสนอ การเกิด ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสไว้ในอรรถกถาธรรมบทในเรื่องของการเกิดเป็นคนว่า “การได้เกิดเป็นมนุษย์ เป็นการยาก,ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย เป็นอยู่ยาก การฟังพระสัทธรรม เป็นของยาก, การอุปบัติขึ้นแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เป็นการยาก”

ด้วยเหตุที่ว่า การที่จะได้มาเกิดเป็นมนุษย์นั้นยากมาก ถึงแม้ได้มาเกิดเป็นมนุษย์แล้ว จะมีโอกาสได้พบพระพุทธศาสนาก็ยากนัก ถึงแม้ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาแล้ว จะมีโอกาสได้ฟังธรรมะของ

พระพุทธเจ้า ก็ยิ่งยากขึ้นไปอีก

ที่กล่าวว่า การได้เกิดเป็นมนุษย์เป็นการยาก ก็เพราะว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม” นี่เป็นกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติแท้จริง ตามที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนไว้ เพราะเหตุนี้ ผู้ที่จะได้เกิดมาเป็นมนุษย์นั้น จึงต้องเป็นผู้ประกอบกรรมดี ทางกาย วาจา และใจ พอให้กรรมดีนั้น ทำหน้าที่เป็นชนกรรมหนุนนำให้ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์

เกิด

เด็ก

หนุ่ม

รับปริณญา

เข้าทำงาน

แต่งงาน

เลี้ยงลูก

แก่ชรา

เจ็บป่วย

ตาย

“เท่านี้ คือ... ชีวิต”

กรรมดีที่ว่าก็คือ การกระทำที่งดเว้นจากความชั่ว ซึ่งเป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ประกอบกรรมดีโดยการรักษาศีลให้บริสุทธิ์ เจริญกัลยาณธรรม อันเป็นคุณงามความดี

พระพุทธองค์ตรัสว่า **“เมื่อดวงจิตเศร้าหมอง ย่อมไปทุกคติ”** และตรัสไว้ในพระสูตรตันตปิฎก อังคุตตรนิกายอีกว่า “สัตว์ที่จุติจากมนุษย์กลับมาเกิดเป็นมนุษย์มีน้อย สัตว์ที่จุติจากมนุษย์ไปเกิดในนรกเป็นสัตว์ดิรัจฉาน เป็นเปรตอสุรกาย มีมากกว่า สัตว์ที่จุติจากมนุษย์ไปเกิดเป็นเทวดามีน้อย สัตว์ที่จุติจากเทวดากลับมาเกิดเป็นเทวดามีน้อย สัตว์ที่จุติจากเทวดาไปเกิดในนรก เป็นสัตว์ดิรัจฉาน เป็นเปรตอสุรกาย มีมากกว่า สัตว์ที่จุติจากเทวดากลับมาเกิดเป็นมนุษย์มีน้อย สัตว์ที่จุติจากเทวดาไปเกิดในนรก เป็นสัตว์ดิรัจฉาน เป็นเปรตอสุรกาย มีมากกว่า”

การได้เกิดเป็นมนุษย์ท่านว่าไต่ยาก แม้ได้เกิดเป็นมนุษย์แล้วได้พบพระพุทธศาสนา การได้ฟังธรรมะของพระพุทธเจ้า ก็ยิ่งยากขึ้นไปอีก เพราะว่า การเสด็จอุบัติของพระพุทธเจ้า แต่ละพระองค์นั้นยากมาก และชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ยาวนาน

คนที่เกิดมาในกาลที่ว่างจากผู้มีคุณสมบัติหรือมีคุณธรรมสูง เฉากเช่น พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ ย่อมมีแต่ความเดือดร้อน โกลาหล วุ่นวาย เพราะเขาเหล่านั้นไม่ได้เรียนรู้หลักแห่งธรรมจึงไม่รู้บาปบุญคุณโทษไม่มีศีลมีธรรมประจำใจ ย่อมประพฤติดนไปตามอำนาจของกิเลส ตัณหา อุปาทาน ให้เกิดความทุกข์เดือดร้อน และโกลาหลยิ่งขึ้น

แม้ยังมีพระสัทธรรมและพระภิกษุสงฆ์ผู้ศึกษาปฏิบัติธรรม และเผยแผ่พระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ ดังเช่นในทุกวันนี้ โลกก็ยังเต็มไปด้วยความเดือดร้อน โกลาหล วุ่นวายอยู่ เพราะคนไม่สนใจในธรรมะ ไม่ศึกษาและประพฤติปฏิบัติธรรม จึงมีแต่ผู้ไร้ศีลขาดธรรมเป็นจำนวนมาก ให้โลกต้องเดือดร้อนวุ่นวายถึงเพียงนี้ เพื่อให้โลกเราปราศจากความทุกข์ยากเดือดร้อน วุ่นวาย ให้เป็นสังคมที่มีแต่ความสุขสงบ ร่มเย็น จึงขอให้ทุกท่านตั้งใจศึกษาธรรมะและปฏิบัติธรรมให้ได้รับผลตามสมควรแก่ธรรม และเจริญรุ่งเรืองในพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า ให้มีความสุข สวัสดิ์ในทุกที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ

เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เราจึงควรเห็นคุณค่าของการเกิดเป็นมนุษย์ อย่าให้เสียโอกาสเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ เอาใจใส่รักษาความเป็นมนุษย์ไว้ให้มั่นคง

ดังนั้นสำหรับการเกิดเป็นมนุษย์ในชาติหนึ่ง การเลือกทางดำเนินชีวิตของเราจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

เป็นการยากที่ได้เกิดเป็นมนุษย์
เป็นการยากที่ชีวิตสัตว์จะได้อยู่สบาย
เป็นการยากที่จะได้ฟังธรรมของสัตบุรุษ
เป็นการยากที่พระพุทธเจ้าจะอุบัติมา

ที่มา : พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก

จาก <http://www.dhammadelivery.com>

MTHAI จาก <https://talk.mthai.com>

ธรรมะ ของ ท่านเจ้าคุณฯ

โดย...อุกิติน

ท่านเจ้าคุณ พระราชวิสุทธิประชานาถ หรือ หลวงพ่ออลงกต เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ ที่เป็น ผู้ริเริ่มในการดูแลให้การช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ใช้หลักการของศาสนาและประเพณี วัฒนธรรมไทยเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์เป็นแห่งแรก ของโลกหรือเป็นสถานที่แรกของเมืองไทยเรา

เมืองไทยเราในช่วงปี พ.ศ. 2527 ได้มีการ เปิดเผยถึงการพบผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์เป็น ครั้งแรกของสังคมไทย ในขณะนั้นทั้งรัฐบาลหรือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ ต้องเกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้ป่วยยังไม่เคยได้รับรู้ ถึงเรื่องราวของการระบาดของผู้ป่วยเอดส์ในสังคม ไทยมาก่อน การตื่นกลัวปฏิเสธในการรักษาผู้ป่วย เอดส์ ครอบครัวเกิดการรังเกียจ กลัวและไม่เข้าใจ ในการอยู่ร่วมกับคนเป็นเอดส์ก็เกิดขึ้นในช่วงแรก ๆ

ในช่วงนั้นผู้ป่วยเอดส์บางรายเมื่อโรงพยาบาล รักษาอาการระยะหนึ่งแล้วก็ให้กลับบ้าน ผู้ป่วยบางคน ไม่มีบ้าน ไม่มีญาติ ผู้ป่วยบางรายถึงกับอาศัยอยู่ตาม ท้องถนน ศาลารอรถโดยสาร หรือสวนสาธารณะ ซึ่งอาการของผู้ป่วยเอดส์ในขณะนั้นหลายรายมีอาการ ผอม น้ำหนักตัวลดลง กินข้าวไม่ได้ ท้องเสีย เป็น ไข้เรื้อรัง มีตุ่มตามเนื้อตามตัว

มีผู้ป่วยบางรายถึงกับฆ่าตนเองให้ตายหลังจาก ที่โรงพยาบาลของรัฐให้ผู้ป่วยกลับไปรักษาต่อที่บ้าน เนื่องจากผู้ป่วยไม่มีบ้าน ไม่มีญาติพี่น้อง สื่อมวลชน ในสมัยนั้นต่างก็ได้นำเสนอข่าวทั้งทางหน้าหนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ บางแง่มุมหนึ่งก็ทำให้ประชาชน ชาวบ้านบางส่วนเกิดความกลัวตามมาอย่างปฏิเสธมิได้

หลวงพ่ออลงกต ดิกขปัญโญ หรือเจ้าอาวาส วัดพระบาทน้ำพุ ในสมัยนั้นได้พบเห็นเหตุการณ์ ดังกล่าวของผู้ป่วยเอดส์ จึงได้ยื่นมือเข้าไปให้ ความช่วยเหลือโดยมีผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ ส่วนหนึ่งได้สมัครใจขอเข้าไปพึ่งพิงอาศัยการดูแล ตนเองและจิตใจภายในวัดพระบาทน้ำพุ

ข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ก็นำเสนอถึง เรื่องราวต่างๆ ที่พระภิกษุสงฆ์ในศาสนาพุทธยื่นมือ

เข้าไปช่วยในปัญหาเอดส์ มีผู้คนจำนวนมากทั้งคนไทยและชาวต่างชาติต่างให้ความสนใจในเรื่องราวต่างๆ ที่ว่าเหตุใดวัด พระภิกษุต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวด้วย

ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ส่วนหนึ่งที่ไม่มีที่ไปพักอาศัย ไม่มีญาติก็เริ่มมีหนทางของชีวิตโดยการไปพึ่งพิงอาศัยร่มบุญของศาสนารักษาตนเองภายในวัดพระบาทน้ำพุ ผู้ป่วยเอดส์หลายรายได้เสียชีวิตภายในวัดพระบาทน้ำพุ ภาพของการเผาศพที่เตาเผาศพแตก ภาพของการตายจำนวนมากในแต่ละวัน สื่อต่างๆ ก็ให้ความสนใจ

ชีวิตของคนเป็นเอดส์มิใช่จะเฉพาะผู้ป่วยเท่านั้น ยังมีคนที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วยเอดส์อาทิ สามเณร ภรรยา พี่น้อง ลูก หลาน เมื่อคนๆ หนึ่งกลายเป็นผู้ป่วยเอดส์ย่อมต้องเชื่อมโยงหรือเกี่ยวพันกับบุคคลต่างๆ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ชีวิตจริงของผู้ป่วยเอดส์

บางรายที่เข้าไปอาศัยในการรักษาตนเองภายในวัดพระบาทน้ำพุนอกจากตนเองแล้ว บางคนยังมีญาติพี่น้องที่เกี่ยวข้องติดตามเข้าไปอาศัยอยู่ด้วย

ผู้ป่วยเอดส์บางรายอยู่เป็นครอบครัวก็คือสามีภรรยาและลูกๆ บางครอบครัวก็อยู่กันแบบสามีภรรยา ส่วนหนึ่งก็มีพระภิกษุที่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และยังมีผู้ป่วยที่เป็นชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเมืองไทยเราโดยคาดหวังว่าวันหนึ่งจะส่งเงินทองที่ได้จากการทำงานกลับไปยังภูมิลำเนาของตนเพื่อเพิ่มรายได้ซึ่งมีทั้งชาวพม่า ลาว เขมร ฝรั่งเศสชาติที่กลายเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

การบริหารจัดการให้ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีความสุขได้ในระดับหนึ่งมิใช่เป็นเรื่องธรรมดาทั่วๆ ไปที่คนๆ หนึ่งจะทำได้เนื่องด้วยต้องอาศัยเงิน จำนวนบุคลากรเจ้าหน้าที่ ระบบวิธีในการบริหารจัดการ หลวงพ่อเจ้าคุณฯ ท่านมีเจตนาแน่วแน่ตั้งแต่เปิดรับผู้ป่วยเอดส์เข้าพักรักษา ตั้งแต่ช่วงแรกก็คือทุกๆ คนสามารถรับบริการฟรีจากทางวัดโดยมิต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ อาทิ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคและที่อยู่อาศัย

นอกจากนั้นผู้ติดเชื้อเอชไอวีบางรายที่ร่างกายแข็งแรง สามารถช่วยเหลือตนเองได้ช่วยเหลือผู้อื่นได้ทางวัดพระบาทน้ำพุ มูลนิธิธรรมรักษ์ก็ให้อาการในการทำงานมีค่าตอบแทนบ้างเพื่อให้ตนเองได้มีเงินเพื่อไปช่วยเหลือบุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องในจำนวนไม่มากนัก ส่วนหนึ่งก็เพื่อให้เขาได้เห็นว่าคุณค่าต่อส่วนรวมไปด้วย

ชีวิตประจำวันของหลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ ตั้งแต่เริ่มเปิดโครงการฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 จนกระทั่งถึงปัจจุบันพ.ศ. 2561 งานของหลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ มีทุกๆ วันแทบจะไม่มีวันหยุดเป็นการ

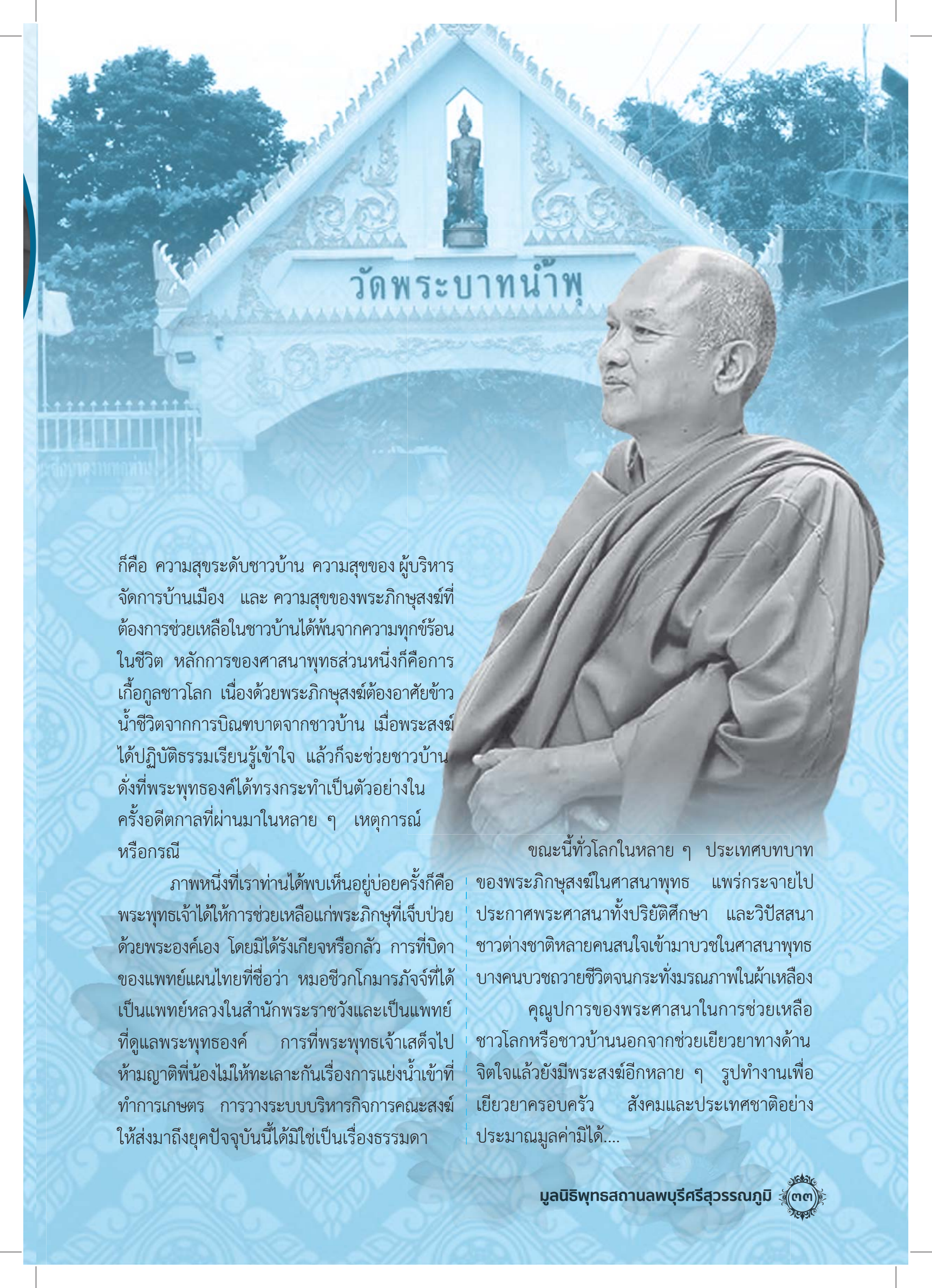
ส่วนตนเนื่องด้วยจำนวนคนจำนวนมากที่ต้องรออยู่ เบื้องหลังทั้งผู้ป่วยเอดส์ คนแก่ชรา พิการแขนขา ตาหูสมอง โรงเรียนเด็กกำพร้า หรืองานด้านอื่นๆ

สิ่งหนึ่งที่หลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ ได้ปฏิบัติ มาเกือบสามสิบปีก็คือ ความขยัน ความอดทน การบริหารจัดการผู้คนและการเกื้อกูลต่อสังคมรอบข้างๆ รางวัลต่างๆ ที่ท่านได้รับมาในอดีตทั้งจาก มหาวิทยาลัยต่างๆ ก็ถวายปริญญาคุณฐิบัณฑิต กิตติมศักดิ์ หรือรางวัลทั้งในระดับจังหวัด ระดับชาติจำนวนมากมาก อย่างไรก็ตามหลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ ก็ยังเคยได้กล่าวว่า รางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับมานั้นก็เป็นเรื่องของชาวโลกที่ต่างก็ได้เห็นถึงผลงานที่ท่านทำมาในอดีต

สิ่งหนึ่งที่หลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ ได้กล่าว อยู่เสมอนั้นก็คือ เราท่านจะช่วยกันแก้ไขความทุกข์ ของสัตว์โลกให้พ้นจากความทุกข์ ได้รับความสุขได้ อย่างไร **“ความทุกข์ของสัตว์โลก พระสงฆ์พึงมีหน้าที่บำบัด...”** หลวงพ่อท่านเจ้าคุณฯ มักจะกล่าวในวาระและโอกาสต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง

หากเราท่านได้ศึกษาเรียนรู้หลักการของ ศาสนาพุทธ หลักคำสอนก็มีอยู่ในหลายๆ ระดับนั้น

วัดพระบาทน้ำพุ

ก็คือ ความสุขระดับชาวบ้าน ความสุขของผู้บริหาร
จัดการบ้านเมือง และ ความสุขของพระภิกษุสงฆ์ที่
ต้องการช่วยเหลือในชาวบ้านได้พ้นจากความทุกข์ร้อน
ในชีวิต หลักการของศาสนาพุทธส่วนหนึ่งก็คือการ
เกื้อกูลชาวโลก เนื่องด้วยพระภิกษุสงฆ์ต้องอาศัยข้าว
น้ำชีวิตจากการบิณฑบาตจากชาวบ้าน เมื่อพระสงฆ์
ได้ปฏิบัติธรรมเรียนรู้เข้าใจ แล้วก็จะช่วยชาวบ้าน
ดังที่พระพุทธองค์ได้ทรงกระทำเป็นตัวอย่างใน
ครั้งอดีตกาลที่ผ่านมาในหลาย ๆ เหตุการณ์
หรือกรณี

ภาพหนึ่งที่เราท่านได้พบเห็นอยู่บ่อยครั้งก็คือ
พระพุทธเจ้าได้ให้การช่วยเหลือแก่พระภิกษุที่เจ็บป่วย
ด้วยพระองค์เอง โดยมีได้รังเกียจหรือกลัว การที่บิดา
ของแพทย์แผนไทยที่ชื่อว่า หมอชีวกโกมารภัจจ์ที่ได้
เป็นแพทย์หลวงในสำนักพระราชวังและเป็นแพทย์
ที่ดูแลพระพุทธองค์ การที่พระพุทธเจ้าเสด็จไป
ห้ามญาติพี่น้องไม่ให้ทะเลาะกันเรื่องการแย่งน้ำเข้าที่
ทำการเกษตร การวางระบบบริหารกิจการคณะสงฆ์
ให้ส่งมาถึงยุคปัจจุบันนี้ได้มิใช่เป็นเรื่องธรรมดา

ขณะนี้ทั่วโลกในหลาย ๆ ประเทศบทบาท
ของพระภิกษุสงฆ์ในศาสนาพุทธ แพร่กระจายไป
ประกาศพระศาสนาทั้งปริยัติศึกษา และวิปัสสนา
ชาวต่างชาติหลายคนสนใจเข้ามาบวชในศาสนาพุทธ
บางคนบวชถวายชีวิตจนกระทั่งมรณภาพในผ้าเหลือง

คุณูปการของพระศาสนาในการช่วยเหลือ
ชาวโลกหรือชาวบ้านนอกจากช่วยเยียวยาทางด้าน
จิตใจแล้วยังมีพระสงฆ์อีกหลาย ๆ รูปทำงานเพื่อ
เยียวยาครอบครัว สังคมและประเทศชาติอย่าง
ประมาณมูลค่ามิได้....

ธรรมนำสุข “กรรมเลือกได้”

โดย พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลกุสิโต

กรรม ก็คือการกระทำโดยมีวิบากเป็นผลที่จะได้รับจากการกระทำ พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า “กมฺมฺนา วตฺติ โลโก” แปลว่า “สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม” ดังนั้นแล้ว ความสุข ความทุกข์ จึงเป็นผลตอบสนองของการกระทำ (กรรม) ที่ได้สร้างขึ้นมานเอง

ความสุขย่อมเป็นผลมาจากการทำความดี (กุศลกรรม) มีความเย็นใจ เบิกบานใจ ความสงบใจ ไม่มีความเดือดร้อนตามมาในภายหลัง การทำความดีนั้นต้องเป็นไปด้วยความถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ด้วย คือไม่ผิดต่อศีลต่อธรรมอันดีงาม

ส่วนความทุกข์ คือความเดือดร้อนใจ ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ เป็นของทนได้ยาก ทุกข์นี้แบ่งออกเป็น ๒ ประการใหญ่ๆ คือ ๑. ทุกข์โดยธรรม เป็นความทุกข์ที่สัตว์ทั้งหลายไม่สามารถหลบเลี่ยงหลีกเลี่ยงหนีได้พ้น คือความเกิด ความแก่ ความเจ็บไข้ ความตาย ความหิวกระหาย เป็นต้น เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทุกข์ประจำสังขาร ๒. ทุกข์โดยการกระทำเกิดขึ้นจากการทำความชั่ว (อกุศลกรรม) การกระทำที่ผิดจากทำนองคลองธรรม ผิดต่อศีลต่อธรรม อันถูกต้องดีงาม ได้แก่ ความเบียดเบียนทำร้ายผู้อื่นด้วยการกระทำทางกาย วาจาของตน

ความดี(กุศล)กับ ความชั่ว (อกุศล) เหมือนเหรียญที่มี ๒ ด้าน หากเหรียญด้านใดหงายขึ้นมา เหรียญอีกด้านก็จะหายไป จะปรากฏพร้อมกันไม่ได้ สุดแต่แต่เจ้าของเหรียญจะหงายเอาด้านใดขึ้นมา

ผู้ปรารถนาความสุขทั้งหลายจงตั้งใจ และมีศรัทธาเชื่อมั่นต่อการทำความดี และจงมีสติคอยระมัดระวังไม่ให้ตนตกไปตามอารมณ์ที่จะนำตนให้ทำความชั่ว

ความดีเหมือนน้ำสามารถชำระความสกปรกให้หมดจดได้ ให้ความเย็น ความสดชื่น แก่ผู้สัมผัสได้ อย่างหมิ่นว่าบุญน้อย เพราะค่อยๆ ทำก็จะสามารถสะสมบุญให้เต็มภาชนะ (จิตใจ) ได้

ความชั่วเหมือนไฟ อย่างหมิ่นว่านิตหน้อยเล็กน้อยไม่เป็นไร เพราะถ้าไม่ระมัดระวัง ที่ว่านิตหน้อยอาจจะเผาผลาญ สร้างความเดือดร้อน ให้แก่ผู้อื่นได้ หรือเผาผลาญตนให้ย่อยยับไปได้

จึงเป็นผู้เลือกที่จะกระทำความดี เพราะที่สุดแล้วผู้กระทำความผิดใดๆไว้ ย่อมเป็นผู้รับผลของกรรมนั่นเอง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลกุสิโต

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล่งพัฒนา

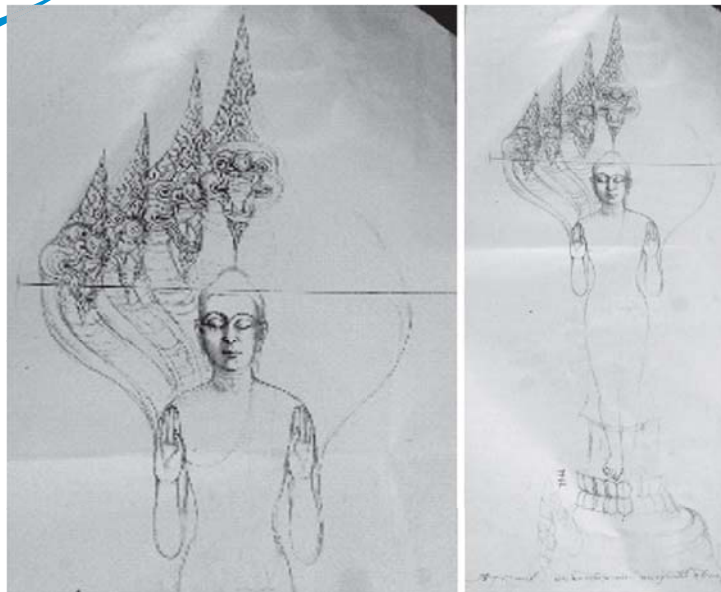
รองประธานกรรมการมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ขอเชิญร่วมพิธีหล่อพระ

พระปางห้ามญาติแบบมีนาคปรก

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๑ ณ ตลาดหัวมุม รามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ภาพสเก็ตช์พระปางห้ามญาติแบบมีนาคปรก โดย ศ.ปรีชา เถาทอง ศิลปินแห่งชาติ

พระปางลีลไสยาสน์

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๑ ณ วัดจันทน์นอก พระราม ๓ กรุงเทพมหานคร

ภาพสเก็ตช์พระปางลีลไสยาสน์ โดย ศ.ปรีชา เถาทอง ศิลปินแห่งชาติ

ขอเชิญร่วมกิจกรรม

อาสาฬหบูชา

วันศุกร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

รายละเอียดกิจกรรม

๑. กิจกรรมทำบุญ-ตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้ง
๒. ฟังธรรมเทศนา
๓. พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
๔. ถวายเพลพระสงฆ์ จำนวน ๙ รูป
๕. เวียนเทียน ช่วงเวลา ๑๘.๐๐ – ๒๑.๓๐ น.
๖. เสริจพิธี

วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐

วันเสาร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

รายละเอียดกิจกรรม

๑. กิจกรรมทำบุญ-ตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้ง
๒. ฟังธรรมเทศนา
๓. พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
๔. ถวายเพลพระสงฆ์ จำนวน ๙ รูป
๕. เสริจพิธี

วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙

วันอาทิตย์ที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

รายละเอียดกิจกรรม

๑. กิจกรรมทำบุญ-ตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้ง
๒. ฟังธรรมเทศนา
๓. พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
๔. ถวายเพลพระสงฆ์ จำนวน ๙ รูป
๕. เสริจพิธี

“ธรรมสังฆจร” ของคณะสงฆ์อำเภอ โคกสำโรง ประจำปี ๒๕๖๑

วันอาทิตย์ที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๐ น.
ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

รายละเอียดกิจกรรม

เจริญพระพุทธมนต์ตามมติมหาเถรสมาคม ถวาย
เป็นพระราชกุศล แด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรม
ราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙

สนใจร่วมกิจกรรม และติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

โทร ๐๙๗-๒๓๖๗๘๔๘ / ๐๙๑-๔๙๑๔๑๐๖

ความก้าวหน้าโครงการหล่อพระ ๘๙ ปาง

สำหรับวารสารฉบับนี้ทางพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิขอแจ้ง ปางพระพุทธรูป
ที่มีพุทธศาสนิกชนผู้ใจบุญร่วมเป็นเจ้าภาพ ในการหล่อพระ ๘๙ ปาง เพิ่มเติม

พระปางห้ามญาติแบบมีนาคปรก

รายนามเจ้าภาพ สวพ. FM 91/คุณศรีสวรรค์ แสงสวรรค์ (DJ.หม่อม)

เททองหล่อ วันอาทิตย์ ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๑

สถานที่ ตลาดหัวมุม รามอินทรา

ปัจจุบัน พระ ๘๙ ปาง มีพุทธศาสนิกชนผู้ใจบุญร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระแล้วทั้งสิ้น ๗ ปาง ดังนี้

๑. พระปางสะดุ้งมาร
๒. พระปางประทานพร
๓. พระปางถวายเนตร
๔. พระปางปาลิไลยก์
๕. พระปางรำพึง
๖. พระปางสีหไสยาสน์
๗. พระปางห้ามญาติแบบมีนาคปรก

“ขออนุโมทนาบุญกับเจ้าภาพทุกท่าน ในการร่วมทำบุญใหญ่ในครั้งนี้ ถือเป็น
กุศลบุญ ขอเจริญพรให้ทุกท่านมั่นคงถาวร พบแต่ทางสว่าง ไม่หลงไปในทางวิบัติ
แข็งแรงแสดงฐานพระพุทธรูป เกิดในภพใดพบแต่ความสำเร็จอันดีงาม”

พระราชวิสุทธิประชาภค

เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ ที่ปรางามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ขอเชิญ

ร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระ ๘๙ ปาง พระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก
ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์
อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์
ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)
ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ
ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

☎ ๐๓๖-๔๘๖-๕๑๙, ๐๙-๔๓๕๑-๘๒๖๐, ๐๘-๓๑๖๕-๕๓๕๓

✉ sungway.111@gmail.com

LINE sps111

f Sungwayshanee พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

🌐 www.srisuvarnabhumi.buddhist.com

